शतश्लोकीरामायणम्

अग्निवेश्यरामायणसारः

சதச்லோகீ ராமாயணம்

அக்னிவேச்ய ராமாயண ஸாரம்

ஸ்ரீ காமகோடி க்ரந்தாவளி:

शतश्लोकीरामायणम्

अग्निवेश्यरामायणसारः

சதச்லோகீ ராமாயணம்

அக்னிவேச்ய ராமாயண ஸாரம்

ஸ்ரீ ராம ஜயம்
ஆவணி மீ 6உ
ஆநந்தவல்லி

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை-1.

பதிப்புரிமை பெற்றது
முதற் பதிப்பு : 1972

விலை: ரூபாய் ஒன்று

லிபர்டி அச்சகம், சென்னை-1

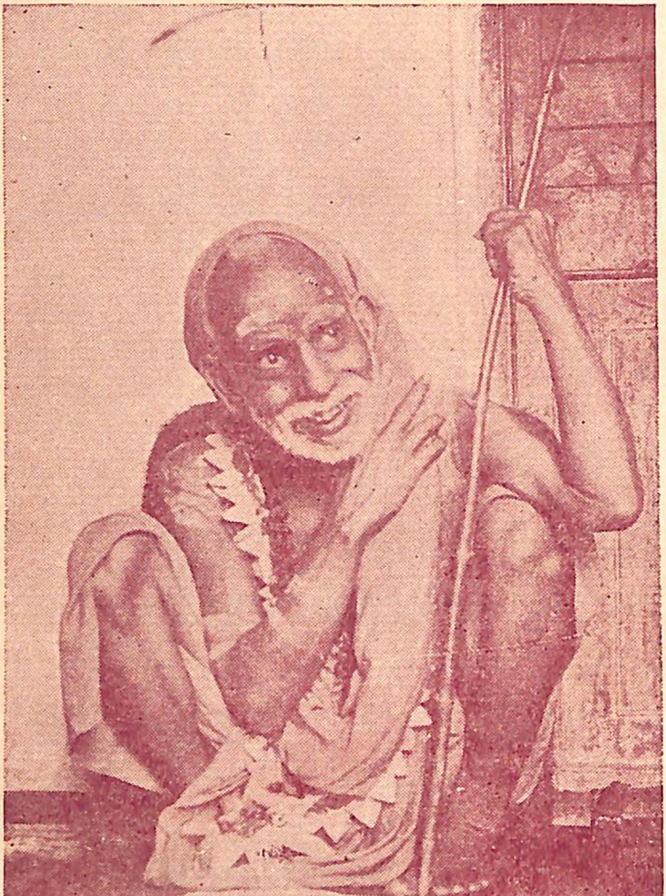

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள்
ஸ்ரீ சந்த்ர சேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ
ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

முன்னுரை

ஆதிகவியான வால்மீகி முனிவர் இயற்றிய ராமாயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதைத் தழுவியும் மாற்றியும் வேறு பல காட்சிகளைக் கற்பித்தும் ஆயிரக்கணக்கான ராம காவ்யங்களும் ராம நாடகங்களும் உலகம் முழுவதும் தோன்றியுள்ளன. பாரதத்திலும், புராணங்களிலும், ஜைன பௌத்த இலக்கியங்களிலும், இன்று வழங்கும் இந்திய மொழிகளிலும் ராமகதை பல வடிவங்களை எடுத்திருக்கிறது.

ராமகதையில் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்த திதி நக்ஷத்திரங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சில ராமாயணங்கள் உதித்தன. இவற்றுள் முக்கிய மானவை அக்னிவேச்ய ஶத ஶ்லோகீ ராமாயணம், அத்புதராமாயணம், லோமஶ ராமாயணம் என்பவை. இவற்றைத் தவிர, வ்யாஸர் பெயரால் வழங்கும் ராமாயண தாத்பர்யதீபிகை, ஸ்ரீநிவாசராகவர் இயற்றிய ராமாயண ஸங்க்ரஹம், ராமாவதார கால நிர்ணய ஸூசிகை முதலிய நூல்களிலும் ராமசரிதம் நிகழ்ந்த திதி நக்ஷத்திர விவரங்கள் காண்கின்றன. வால்மீகி ராமாயணத்துக்கு இன்று ஸம்ஸ்கிருதத்தில் கிடைக்கும் முக்ய வ்யாக்யானங்களிலும் இந்த விவரங்கள் ஆராயப் பெறுகின்றன. திலகர், கோவிந்தராஜர், மஹேஶ்வரதீர்த்தர் முதலிய மஹான்கள் இந்த ஆராய்ச்சியைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

அக்கினிவேச்ய முனிவர், சிவாவதாரமான சூலீ என்பவருடைய சிஷ்யர். இது அவருடைய ராமா

யணத்தின் ஸாரம். நூறு ஶ்லோகங்களில் அமைந்ததனால் இதற்கு ஶதஶ்லோகீ ராமாயணம் என்று பெயர். சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் அச்சாகியிருந்த இந்த நூலின் ப்ரதிகள் இப்போது கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பு. அதன் ஒரு ப்ரதி எம்மிடம் உள்ளது. கோவாவில், குடசடேங் என்ற ஊரில் வாழும் ஸ்ரீ எஸ். சுப்ரஹ்மண்ய ராவ் பேஷ்வா அவர்கள் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியை எமக்கு உதவினர். இந்த நூலின் மூல ஶ்லோகங்களை, தாத்பர்யார்த்தத்துடன் இப்போது வெளியிடுகிறோம். இதன் பழைய பிரதி உள்ளவர்கள், இந்த ஶ்லோகங்களின் காணும் பாடபேதங்களை எங்களுக்குத் தெரிவித்து உதவ வேண்டுகிறோம்.

வெளியிடுவோர்.

ஸ்ரீ ஸீதா இராமர் லக்ஷ்மணர்
பத்ராசலம்

शतश्लोकीरामायणम्

अग्निवेश्यरामायणसारः

சதச்லோகீ ராமாயணம்

அக்னிவேச்ய ராமாயண ஸாரம்

श्रीजानकीचरणपद्मयुगं निधाय चित्ते रमेशचरणौ प्रणयेन नत्वा।
रामायणीयमखिलं मुनिभिः प्रणीतमाद्यैरहं तदिह सारतरं प्रवक्ष्ये॥

ஸ்ரீஜானகீசரணபத்மயுகம் நிதாய
சித்தே ரமேஶசரணௌ ப்ரணயேந நத்வா ।
ராமாயணீயமகிலம் முநிபி: ப்ரணீதம்,
ஆத்யைரஹம் ததிஹ ஸாரதரம் ப்ரவக்ஷ்யே ॥

ஸ்ரீ ஜாநகிப் பிராட்டியினுடைய தாமரைமலர்கள் போன்ற இரண்டு திருவடிகளை மனத்தில்கொண்டு லக்ஷ்மீபதியினுடைய திருவடிகளை அன்போடு வணங்கி ஆதிரிஷிகளால் செய்யப்பட்ட ராமாயண கதா ஸம்பந்தமான எல்லா க்ரந்தங்களிலும் ஸாரமானதை நான் இதில் சொல்லப் போகிறேன்.

पूर्वं यो दितिजो नरार्धवपुषा सिंहेन विस्फारितः
सोऽयं विश्रवसः सुतोऽसुरसुतागर्भोद्भवो रावणः ।
तेनातीव सदा जगत्त्रयमिदं दुष्टेन संतापितं
जातस्तद्वधहेतवे दशरथाच्छ्रीरामनामा हरिः ॥ १ ॥

பூர்வம் யோ திதிஜோ நரார்தவபுஷா
ஸிம்ஹேந விஸ்பாரித:
ஸோயம் விஶ்ரவஸ: ஸுதோஸுர-
ஸுதாகர்போத்பவோ ராவண: |
தேநாதீவ ஸதா ஜகத்த்ரயமிதம்
துஷ்டேந ஸந்தாபிதம்
ஜாதஸ் தத்வததேஹதவே
தஶரதாத் ஸ்ரீராமநாமா ஹரி: ‖ 1

முன்னொருகால் நரங்கலந்த சிங்கத்தினுல் எந்த அஸுரன் கொல்லப்பட்டானே அவனே விஶ்வாஸுவுக்குப் பிள்ளையாய் அஸுரப் பெண்ணின் கர்ப்பத்தில் பிறந்தவன் ராவணனென்பவன். துஷ்டனுன அந்த ராவணனுல் இம் மூவுலகும் எப்போதும் அதிகமாக உபத்ரவிக்கப்பட்டது. அவனைக் கொல்வதற்காகவே தசரத சக்ரவர்த்தியினிடமிருந்து ஸ்ரீராமன் என்கிற பெயர் பெற்றுப் பகவான் தோன்றினுர்.

आदौ यः पिशिताशनीं निहतवान् रामो वने ताटकां
विश्वामित्रमखस्य विप्लवकृतो नक्तञ्चरानर्दयन् ।
यातोऽसौ मिथिलां हरस्य धनुषो ज्यारोहणाकर्षणे
सीता तत्र पणीकृतेति जनकेनाकर्ण्य तत्कौतुकात् ॥ २ ॥

ஆதௌ ய: பிஶிதாஶநீம் நிஹதவாந்
ராமோ வநே தாடகாம்
விஶ்வாமித்ரமகஸ்ய விப்லவ-
க்ருதோ நக்தஞ்சராநர்தயந் |
யாதோஸௌ மிதிலாம் ஹரஸ்ய
தநுஷோ ஜ்யாரோஹணுகர்ஷணே
ஸீதா தத்ர பணீக்ருதேதி
ஜநகேநாகர்ண்ய தத்கௌதுகாத் ‖ 2

எந்த ராமன் காட்டில் தாடகை என்கிற ராக்ஷஸியைக் கொன்றுனே அந்த ராமன், விஶ்வாமித்ர ரிஷியினுடைய யாகத்தைக் கெடுக்கும் ராக்ஷஸர்களை ஒழித்து, சிவதனுஸ்ஸை நாணேற்றி இழுப்பதில் ஜநகமஹாராஜனுல் ஸீதை பந்தயமாக வைக்கப் பட்டிருக்கிருள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டு அந்தக் காரியத்தில் உத்ஸாஹத்தால் மிதிலாபட்டணத்தை அடைந்தான்.

तत्रारोप्य धनुः क्षणेन सहसा ज्यायां समाकर्षयन्
क्रुद्धस्तेन हरस्य राम इति स श्रीजामदग्न्याभिधः(ह्वयः)।
संदह्याग्निभुजं प्रसाद्य ललितं तस्मै प्रसाद्याथ तं
प्राप्तः स्वां नगरीं सभार्यभरतः पित्रा विवाह्याथ ताम्॥३॥

தத்ராரோப்ய தநு: க்ஷணேந
ஸஹஸா ஜ்யாயாம் ஸமாகர்ஷயந்
க்ருத்தஸ் தேந ஹரஸ்ய ராம
இதி ஸ ஸ்ரீஜாமதக்ந்யாபித: (ஹ்வய:) |
ஸந்தஹ்யாக்நிபுஜம் ப்ரஸாத்ய லலிதம்
தஸ்மை ப்ரஸாத்யாத தம்
ப்ராப்த: ஸ்வாம் நகரீம் ஸபார்ய-
பரத: பித்ரா விவாஹ்யாத தாம் ‖ 3

அந்த மிதிலாபட்டணத்தில் உத்ஸாஹத்தாலும் பலத்தாலும் ருத்ரனுடைய வில்லை நாணில் ஏறிட்டு இழுத்துவிட்ட பிறகு அந்த ஸீதையை மணந்து கொண்டார். அதனுல் ராமன் என்கிற அந்த ஸ்ரீ ஜமதக்நி பிள்ளை கோபங்கொண்டவரானுர். அவரை ஸுமுகமாக ஸமாதானப்படுத்தி, பார்யையான ஸீதை பரதன் இவர்களுடன் கூடினவனுன

ராமன் தகப்பனாருடன் தன்னுடையதான பட்டணத்தை அடைந்தார்.

श्रीरामेण यदा स्वयं शिवधनुर्भङ्क्त्वा जिता जानकी
ह्यासीत् पञ्चदशाब्दकेन वयसा षड्वार्षिकी मैथिली ।
पश्चाद्द्वादशहायनानि वसतो यातान्ययोध्यापुरे
तातस्तस्य तदा महोद्यमपरः पट्टाभिषेकेऽभवत् ॥ ४ ॥

ஸ்ரீராமேண யதா ஸ்வயம்
ஶிவதநுர் பங்க்த்வா ஜிதா ஜாநகீ
ஹ்யாஸீத் பஞ்சதஶாப்தகேந
வயஸா ஷட்வார்ஷிகீ மைதிலீ ।
பஶ்சாத் த்வாதஶஹாயநாநி
வஸதோ யாதாந்யயோத்யாபுரே
தாதஸ் தஸ்ய ததா மஹோத்யம-
பர: பட்டாபிஷேகேபவத் ॥ 4

ஸ்ரீ ராமன் எப்போது தான் ஶிவதனுஸ்ஸை முரித்து ஜாநகியை வென்றாரோ, அப்போது அவருக்கு வயது 15 பதினைந்து. மைதிலி ஆறுவயதுள்ளவள். பிறகு அயோத்யா பட்டணத்தில் வஸித்து வந்த ராமனுக்குப் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் சென்றன. அப்போது அவர் தகப்பனாரான சக்ரவர்த்தி அவருக்கு முடிசூட்டுவதில் பெரிய ஊக்கங்கொண்டார்.

सप्ताब्दाधिकविंशती रघुपतेरष्टादशाब्दा प्रिया
कैकेयी च तदा वरद्वयमिदं राजानमस्मारयत् ।
एकेनास्य वने चतुर्दश समाः सौमित्रिसीतासमं
वासं स्वीयतनूद्भवेऽथ भरते राज्यं द्वितीयेन वै ॥ ५ ॥

ஸப்தாப்தாதிகவிம்ஶதீ குபதே-
  ரஷ்டாதஶாப்தா ப்ரியா
கைகேயீ ச ததா வர
  த்வயமிதம் ராஜாநமஸ்மாரயத் ।
ஏகேநாஸ்ய வநே சதுர்தஶ
  ஸமா: ஸௌமித்ரிஸீதாஸமம்
வாஸம் ஸ்வீயதநூத்பவேத
  பரதே ராஜ்யம் த்விதீயேந வை ‖ 5

ராமனுக்கு வயது இருபத்தேழு. ஜாநகிக்கு வயது பதினெட்டு. அப்போது கைகேயி தான் பெற்றிருந்த இரண்டு வரங்களைப் பற்றி சக்ரவர்த்தியிடம் நினைப்பூட்டினாள். ஒருவரத்தினால் இளைய பெருமாள் ஜாநகீ இருவர்களுடன் 14 வருஷம் இந்த ராமனுக்கு வனத்தில் வாஸத்தையும் இரண்டாவது வரத்தினால் தன் பிள்ளையான பரதனுக்கு ராஜ்யத்தையும் விரும்பினாள்.

राज्यं त्यक्तवतो वनं प्रविशतो जातं जलप्राशनं
  त्रैरात्रं समभूच्चतुर्थदिवसे तेषां फलप्राशनम् ।
सीतालक्ष्मणसेविताङ्घ्रियुगलेनोत्तीर्य गङ्गानदीं
  रामेणाह्नि च चित्रकूटशिखरे वासः कृतः पञ्चमे ॥ ६ ॥

ராஜ்யம் த்யக்தவதோ வநம்
  ப்ரவிஶதோ ஜாதம் ஜலப்ராஶநம்
த்ரைராத்ரம் ஸமபூச்சதுர்த்த-
  திவஸே தேஷாம் பலப்ராஶநம் ।
ஸீதாலக்ஷ்மணஸேவிதாங்க்ரி-
  யுகலேநோத்தீர்ய கங்காநதீம்
ராமேணாஹ்நி ச சித்ரகூடஶிகரே
  வாஸ: க்ருத: பஞ்சமே ‖ 6

ராஜ்யத்தை விட்டு வநத்தில் ப்ரவேசித்த ராம னுக்கு மூன்று நாட்கள் ஜலமே ஆஹாரமாயிருந்தது. நான்காவது நாள் அவர்களுக்கு பழம் ஆஹாரமா யிற்று. ஸீதையினுலும் லக்ஷ்மணனுலும் பணிவிடை செய்யப்பெற்ற பாதங்களையுடைய ராமன் கங்காநதி யைத்தாண்டி ஐந்தாவது நாள்பகல் சித்திரகூட மலைமேல் வாசம் செய்யலானுர்.

भ्रातुस्तत्र पुनस्समागमभयात् त्यक्त्वाऽन्तिकं स्थानकं
कर्तुं सत्यवचः पितुः प्रमुदितो भार्यानुजाभ्यां समम् ।
खड्गी पृष्ठनिबद्धतूणयुगलः कोदण्डहस्तो वने
सानन्दं वनगोचरेक्षितवपुः श्रीरामचन्द्रो ययौ ॥ ७ ॥

ப்ராதுஸ் தத்ர புநஸ் ஸமாகமபயாத்
த்யக்த்வாந்திகம் ஸ்தாநகம்
கர்த்தும் ஸத்யவச: பிது: ப்ரமுதிதோ
பார்யாநுஜாப்யாம் ஸமம் |
கட்கீ ப்ருஷ்டநிபத்ததூணயுகல:
கோதண்டஹஸ்தோ வநே
ஸாநந்தம் வநகோசரேக்ஷிதவபு:
ஸ்ரீராமசந்த்ரோ யயௌ ॥ 7

தம்பியான பரதன் மறுபடியும் வந்து விடுவான் என்கிற பயத்தினுல் ஸமீபத்திலிருப்பதைத் தவிர்த்து தகப்பனுருடைய ஸத்யமான வார்த்தையை செய்ய விருப்பம்கொண்டும் மனைவி தம்பி இருவர்களுடன் கூடியவராய் மிக்க களிப்புடன் கத்தியையும் முதுகுப் பக்கத்தில் அம்பருத் தூணீரங்கள் இரண்டை யும் கட்டிக்கொண்டு வில்லும் கையுமாக, காட்டில்

வழியில் ஸஞ்சரிப்பவர்களால் ஆநந்தமாய் பார்க்கப் பட்ட மேனியை யுடையாராய் ஸ்ரீ ராமசந்திரன் சென்ருர்.

घोराद्घोरतरं वनं च विचरन् निघ्नन् विराधादिकान्
दुष्टान् स्वीयपराक्रमेण सहितो भार्यानुजाभ्यां ततः ।
प्राप्तः पञ्चवटीवनं सुरनदीगोदावरीतीरगान्
सर्वानाश्रममण्डलाश्रितमुनीन् रक्षंश्च तत्रावसत् ॥ ८ ॥

கோராத் கோரதரம் வநம் ச
விசரந் நிக்நந் விராதாதிகாந்
துஷ்டாந் ஸ்வீயபராக்ரமேண ஸஹிதோ
பார்யாநுஜாப்யாம் தத: |
ப்ராப்த: பஞ்சவடீவநே
ஸுரநதீகோதாவரீ தீரகாந்
ஸர்வாநாஶ்ரமமண்டலாஶ்ரித-
முநீந் ரக்ஷம்ஶ்ச தத்ராவஸத் ‖ 8

கொடுமையினும் மிகக்கொடிய வனத்தைத் தாண்டி விராதன் முதலிய துஷ்டர்களைத் தன் பராக்ரமத்திஞல் கொன்று மனைவி தம்பி இருவர்களுடன் கூடியவராய் பஞ்சவடிக்காட்டை அடைந்து, அங்கு, கங்கை கோதாவரி நதிக்கரைகளில் ஆச்ரமங் கட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்துவரும் எல்லா ரிஷிகளையும் காப்பாற்றுபவராய் வஸித்து வந்தார்.

एवं द्वादशवार्षिकीयसमये यातेऽर्धवर्षोत्तरे
नासाकर्णनिकृन्तनं च विहितं क्रव्यादराजस्वसुः ।
तस्याः पृष्ठगराक्षसांश्च बहुशो हत्वा खरादीन् रणे
चक्रे क्षेममशेषदण्डकवनं क्रीडन् सुखेन स्थितः ॥ ९ ॥

ஏவம் த்வாதஶவார்ஷிகீயஸமயே
யாதேர்தவர்ஷோத்தரே
நாஸாகர்ணநிக்ருந்தநம் ச
விஹிதம் க்ரவ்யாதராஜஸ்வஸு: |
தஸ்யா: ப்ருஷ்டகராக்ஷஸாம்ஶ்ச
பஹூஶோ ஹத்வா கராதீந் ரணே
சக்ரே க்ஷேமமஶேஷதண்டகவநம்
க்ரீடந் ஸுகேந ஸ்தித: ‖ 9

இம்மாதிரி பன்னிரண்டு வருஷங்களும் ஆறுமாதமும் கடந்த ஸமயத்தில் ராக்ஷஸராஜனுடைய உடன் பிறந்தாளான சூர்ப்பணகை என்பவளுக்கு மூக்கும் காதும் அறுக்கப்பட்டன. அவளைப் பின்பற்றிவந்த கரன் முதலிய ராக்ஷஸர்களை அனேகமாக யுத்தத்தில் விளையாட்டாகவே கொன்று ஸுகமாயிருந்துகொண்டு தண்டகாவனம் முழுதும் க்ஷேமப்படுத்தினர்.

श्रुत्वा शूर्पणखामुखात् प्रलपितं क्रुद्धस्त्रिकूटाधिपः
सातङ्कं किमिदं मनुष्यवपुषा रामेण घोरं कृतम् ।
निश्वस्यात्मरिपोः कृतप्रतिकृतं कर्तुं च हर्तुं प्रियां
मारीचेन समं रथेन महता मायां श्रयित्वा ययौ ॥ १० ॥

ஶ்ருத்வா ஶூர்ப்பணகாமுகாத்
ப்ரலபிதம் க்ருத்தஸ் த்ரிகூடாதிப:
ஸாதங்கம் கிமிதம் மநுஷ்யவபுஷா
ராமேண கோரம் க்ருதம் |
நிஶ்வஸ்யாத்மரிபோ: க்ருதப்ரதிக்ருதம்
கர்த்தும் ச ஹர்த்தும் ப்ரியாம்
மாரீசேந ஸமம் ரதேந மஹதா
மாயாம் ஶ்ரயித்வா யயௌ ‖ 10

சூர்ப்பணகை வாயிலாக அவன் சொல்லைக்கேட்டு த்ரிகூடாதிபனுன ராவணன் கோபங்கொண்டு, 'இதென்ன, மனித உருவம்பூண்ட ராமனுல் இம் மாதிரி கொடுமை செய்யப்பட்டது!' என்று திடுக்கிட்டவனுகப் பெருமூச்செறிந்து தன் சத்துருவுக்குப் பதில் செய்ய நினைத்து, ராமனுடைய மனைவியை அபஹரிப்பதற்காக எண்ணங்கொண்டு மாரீசனேடு பெரிய தேரில் மாயையை செய்வதாகச் சென்ருன்.

माघे शुद्धचतुर्दशीयदिवसे विन्दे मुहूर्ते तदा
मायावञ्चितबान्धवद्वयमभूच्छून्ये तदीयाश्रमे ।
सीतां तत्र विलोक्य तापसवपुः कृत्वा सुरूपां सतीं
हृत्वा विह्वललोचनां विलपतीं रक्षोऽन्तरिक्षं ययौ ॥११॥

மாகே ஶுத்தசதுர்தஶீயதிவஸே
விந்தே முஹூர்த்தே ததா
மாயாவஞ்சிதபாந்தவத்வயமபூத்
ஶூந்யே ததீயாஶ்ரமே |
ஸீதாம் தத்ர விலோக்ய தாபஸவபு:
க்ருத்வா ஸுரூபாம் ஸதீம்
ஹ்ருத்வா விஹ்வலலோசநாம் விலபதீம்
ரக்ஷோந்தரிக்ஷம் யயௌ ‖ 11

மாக மாஸம் சுத்த சதுர்த்தசி தினத்தில் விந்தம் என்கிற முகூர்த்தத்தில், மாயையினுல் இரண்டு பந்துக்களையும் அப்புறப்படுத்தி, ஒருவருமில்லாத அவளுடைய ஆச்ரமத்தில் அழகுள்ளவளும் பதிவிரதையும் கலங்கிய கண்கள் கொண்டவளும் அழுதுகொண்டும் இருக்கிற ஸீதையைக் கண்டு,

தாபஸ உடல்கொண்ட ராக்ஷஸன் அந்த ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்தில கிளம்பினன்.

मारीचं विनिहत्य मायिनमुभौ वीरावुपेतौ यदा
दृष्टं शून्यतमाश्रमं प्रियतमाहीनं वृतं वायसैः ।
आर्यो मूर्च्छितचेतनो निपतितो भूमौ तदा लक्ष्मणे-
नानीयाशु पयोऽभिषिच्य शनकैरुत्थापितः साश्रुणा ॥१२॥

மாரீசம் விநிஹத்ய மாயிநமுபௌ
வீராவுபேதௌ யதா
த்ருஷ்டம் ஶூந்யதமாஶ்ரமம் ப்ரியதமா-
ஹீநம் வ்ருதம் வாயஸை: ।
ஆர்யோ மூர்ச்சிதசேதநோ நிபதிதோ
பூமௌ ததா லக்ஷ்மணேந
ஆநீயாஶு பயோபிஷிச்ய
ஶநகைருத்தாபித: ஸாஶ்ருணா ॥ 12

மாயாவியான மாரீசனைக் கொன்று, வீரர்களான இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாய் வந்து பார்த்த போது மனைவியின்றிச் சூனியமானதும் காக்கைகள் நிரம்பியதுமான ஆச்ரமத்தைக் கண்டு ப்ரஜ்ஞையை இழந்து பூமியில் விழுந்துவிட்ட மூத்தவரான ராம பிரான், அப்போது கண்ணும் கண்ணீருமான லக்ஷ்மணனால் உடனே ஜலம் கொண்டுவந்து தெளித்து மெல்ல எழுப்பி உட்கார வைக்கப்பெற்றார்.

विष्णुः कारणमानुषो मनुजजां चेष्टां वितन्वन् जनैः
अज्ञातात्मविचित्रवीर्यधिषणोऽज्ञानीव मूढो भृशम् ।

आत्रा प्रापितचेतनः पुनरसौ तूणौ कृपाणं धनुः
सज्जीकृत्य पुनर्ययौ प्रियतमालोकाय बद्धोद्यमः ॥ १३ ॥

விஷ்ணு: காரணமாநுஷோ மநுஜஜாம்
சேஷ்டாம் விதந்வந் ஜநை:
அஜ்ஞாதாத்மவிசித்ரவீர்யதிஷண:
அஜ்ஞாநீவ மூடோ ப்ருஶம் |
ப்ராத்ரா ப்ராபிதசேதந: புநரஸௌ
தூணௌ க்ருபாணம் தநு:
ஸஜ்ஜீக்ருத்ய புநர் யயௌ
ப்ரியதமாலோகாய பத்தோத்யம: ‖ 13

மஹாவிஷ்ணுவே ஒரு காரணமாக ராமன் என்ற மனுஷ்யனாகப் பிறந்தான். மனுஷ்யருக்குள்ள நடை உடை பாவனைகளைச் செய்துகொண்டு மனிதர்களுக்குத் தன்னுடைய விசித்திரமான வீர்யத்தையும் புத்தியையும் தெரிவிக்காமலே அஜ்ஞானிபோல் மோஹமடைந்தவனுய் மறுபடியும் உடன்பிறந்தவனுல் பிரஜ்ஞையை அடையப்பெற்ற இந்த ராமன் துணீரங்களையும் கத்தியையும் வில்லையும் ஸித்தப்படுத்திக்கொண்டு மறுபடியும் மனைவியைத் தேடும்பொருட்டு முயற்சி செய்பவராகப் புறப்பட்டார்.

आत्मीयाश्रममण्डलोद्गततरुश्रेणीलतागुल्मकान्,
आलोक्याथ यदा पुरः प्रचलितो दृष्टो जटायुः खगः ।
सीतार्थं कृतकन्दलोज्झितवपुः कण्ठागतप्राणभृत्
सर्वं तेन निवेदितं प्रियतमाचोरस्य वृत्तं तयोः ॥ १४ ॥

ஆத்மீயாஶ்ரமமண்டலோத்கத-
தருஶ்ரேணீலதாகுல்மாந்
ஆலோக்யாத யதா புர: ப்ரசலிதோ
த்ருஷ்டோ ஜடாயு: கக: |
ஸீதார்த்தம் க்ருதகந்தலோஜ்ஜிதவபு:
கண்டாகதப்ராணப்ருத்
ஸர்வம் தேந நிவேதிதம்
ப்ரியதமாசோரஸ்ய வ்ருத்தம் தயோ: ‖ 14

ராமன் தமது ஆச்ரமத்தைச் சுற்றியுள்ள மரங்களின் வரிசை கொடி புதர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு முன்னே போனபோது ஸீதைக்காக ராவணனோடு போர்செய்து அவனால் இரக்கைகளை அறுத்தும் புதரில் தள்ளப்பட்டும் கழுத்தையடைந்த பிராணன்களை உடையவருமான ஜடாயு என்ற பறவையைக் கண்டார். அந்தப் பக்ஷியினால் அவர்களுக்கு மனைவியைத் திருடிச் சென்றவனுடைய நடத்தை முழுவதும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

भ्रातृभ्यां च ततो मृतस्य वयसो दाहः कृतो वह्निना
कृत्वाऽऽत्यन्तिककर्म तस्य सकलं नीतः सुरेन्द्रालयम् ।
शोकावेशितमानसौ पितृसखे तातेति हा रोदितौ
तस्यादेशत आततायिपदवीं तौ भेजतुर्भ्रातरौ ॥ १५ ॥

ப்ராத்ருப்யாம் ச ததோ ம்ருதஸ்ய
வயஸோ தாஹ: க்ருதோ வஹ்நிநா
க்ருத்வாத்யந்திககர்ம தஸ்ய
ஸகலம் நீத: ஸுரேந்த்ராலயம் |

ஶோகாவேஶிதமாநஸௌ பித்ருஸகே
தாதேதி ஹா ரோதிதௌ
தஸ்யாதேஶத ஆததாயிபதவீம்
தௌ பேஜதுர் ப்ராதரௌ ‖ 15

பிறகு மரணமடைந்த அந்த ஜடாயு என்கிற பக்ஷிக்கு, தம்பி தமையன்களால் அக்கினி ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டது. அந்தப் பக்ஷிக்குக் கடைசியாகச் செய்யவேண்டிய எல்லாக் காரியத்தையும் செய்து, பிறகு தேவலோகத்துக்கும் அந்தப் பக்ஷி அனுப்பப் பட்டது. சோகம் நிறைந்த மனதர்களான அந்தத் தம்பி தமையன்கள் இருவரும், "தகப்பனுருக்குத் தோழரே, தகப்பனுரே!" என்று சொல்லி அழுதவர்களாய், அந்தப் பக்ஷியின் உத்தரவுப்படி, அகப்பட்டவர்களை வதம் செய்யும் தன்மை பொருந்தியவனுடைய வழியை அடைந்தார்கள்.

जानक्या विरहाकुलस्य नितरां रामस्य नो दिश्यते
केनापीह किमप्यतः प्रकुपितो ब्रूतेऽनुजं लक्ष्मणम् ।
जाया मे यदि जीवति क्वचिदहं विश्वं तदा जीवति
नो चेदीश्वरलोकपालसहितं भस्मीकरिष्येऽखिलम् ॥१६॥

ஜாநக்யா விரஹாகுலஸ்ய நிதராம்
ராமஸ்ய நோ திஶ்யதே
கேநாபீஹ கிமப்யத: ப்ரகுபிதோ
ப்ரூதேநுஜம் லக்ஷ்மணம் |
ஜாயா மே யதி ஜீவதி க்வசிதஹம்
விஶ்வம் ததா ஜீவதி
நோ சேதீஶ்வரலோகபால-
ஸஹிதம் பஸ்மீகரிஷ்யேகிலம் ‖ 16

பிராட்டியின் பிரிவினல் மிகவும் வருந்தியிருக்கும் ராமனுக்கு ஒருவராலும் ஒன்றும் அறிவிக்கப்பட வில்லை. அது காரணமாகச் சினங் கொண்ட ராமன் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்துச் சொல்லுவதாவது:—"என்னுடைய மனைவி எங்காவது ஜீவித்திருந்தால் நானும் உலகமும் பிழைக்கலாம். இல்லையேல், ஈச்வரன் லோக பாலர்கள் ஸஹிதமாக எல்லாவற்றையும் பஸ்மமாகப் பண்ணிவிடப் போகிறேன்'' என்று.

एवं सर्वभयावहानि वदतः श्रुत्वा वचांसि प्रभोः
सौमित्रिः सभयोऽभवत् प्रचलिता भूरुत्थितोऽम्भोनिधिः ।
इत्यादीन्यरतिंकराणि जगतो दृष्ट्वा त्वरिष्टान्यथो
विष्णोर्मर्त्यवपुष्मतोऽङ्घ्रियुगलं भ्रातुः प्रणम्याब्रवीत् ॥

ஏவம் ஸர்வபயாவஹாநி வதத:
ஶ்ருத்வா வசாம்ஸி ப்ரபோ:
ஸௌமித்ரிஸ் ஸபயோபவத்
ப்ரசலிதா பூருத்திதோம்போநிதி: ।
இத்யாதீந்யரதிங்கராணி ஜகதோ
த்ருஷ்ட்வா த்வரிஷ்டாந்யதோ
விஷ்ணோர் மர்த்யவபுஷ்மதோங்க்ரியுகலம்
ப்ராது: ப்ரணம்யாப்ரவீத் ॥ 17

இப்படி யாவரும் பயப்படும்படியான ராமன் சொற்களைக் கேட்ட லக்ஷ்மணன் பயத்தோடு கூடியவனானன். பூமி நடுங்கிற்று. கடல் கிளம்பிற்று. இம்மாதிரியான உலகுக்குக் கெடுதலை விளைக்கக்கூடிய அபசகுனங்களைக் கண்டு, மானிட வேடம் பூண்ட தமையனான விஷ்ணுவினுடைய திருவடிகள்

இரண்டையும் வணங்கி விண்ணப்பம் செய்தான் லக்ஷ்மணன்.

मान्धाता सगरो भगीरथरघू ये चाम्बरीषादयः
विश्वं तैः परिपालितं जनकवद्यावत् स्वकीया स्थितिः ।
तेषां त्वं कुलकीर्तिवर्धनकरः श्रीसूर्यवंशोद्भवः
ह्येकस्याविनयेन हन्तुमखिलं श्रीराम नैवार्हसि ॥ १८ ॥

மாந்தாதா ஸகரோ பகீரதரகூ
யே சாம்பரீஷாதய:
விஶ்வம் தை: பரிபாலிதம் ஜநகவத்
யாவத் ஸ்வகீயா ஸ்திதி: ।
தேஷாம் த்வம் குலகீர்த்தி-
வர்தநகர: ஸ்ரீஸூர்யவம்ஶோத்பவ:
ஹ்யேகஸ்யாவிநயேந ஹந்து-
மகிலம் ஸ்ரீராம நைவார்ஹஸி ‖ 18

மாந்தாதா ஸகரன் பகீரதன் ரகு அம்பரீஷன் முதலியவர்கள் யாவராலும் தாங்கள் இருக்கும் வரை, தகப்பன் காப்பதுபோல் உலகம் காப்பாற்றப்பட்டது. அவர்களுடைய குலத்துக்குப் புகழை விருத்தி செய்பவரும் ஸ்ரீமானுன ஸூர்யனுடைய வம்சத்தில் பிறந்தவருமான நீர், ராமனே, ஒருவனுடைய விநயமின்மை காரணமாக எல்லாரையும் அழிக்கப் புகுவது தகாது.

पादोपास्तिविचक्षणस्य वचनव्रीडावनम्रानतो
रामो लक्ष्मणलक्षणैर्नियमितोऽत्यन्तं प्रसन्नोऽभवत् ।

सस्नेहं परिरभ्य सस्मितमुखो दोर्दण्डयुग्मेन तं
कृत्वाऽऽघ्राणममुष्य शीर्षशिखरे तौ जग्मतुःसत्वरम्॥१९॥

பாதோபாஸ்திவிசக்ஷணஸ்ய
வசநைர் வ்ரீடாவநம்ராநந:
ராமோ லக்ஷ்மணலக்ஷணே:
நியமிதோத்யந்தம் ப்ரஸந்நோபவத் ।
ஸஸ்நேஹம் பரிரப்ய ஸஸ்மித-
முகோ தோர்தண்டயுக்மேந தம்
க்ருத்வாக்ராணமமுஷ்ய ஶீர்ஷஶிகரே
தௌ ஜக்மதுஸ் ஸத்வரம் ॥ 19

திருவடிகளுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் வல்லவனவனுடைய வார்த்தைகளால் வெட்கித் தலை குனிந்தவனான ராமன், லக்ஷ்மணன் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டவனாய் மிகவும் தெளிவு பெற்றான். சிரித்த முகத்துடன் இரண்டு பாஹுதண்டங்களாலும் பிரீதியோடு அவனைக் கட்டிக்கொண்டு அவனுடைய உச்சியில் முகர்ந்துகொண்டு, இருவரும் சீக்கிரமாக புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

उच्चोच्चैर्गिरिमूर्धगह्वरगुहागुल्मेष्वरण्येषु तौ
प्रारोहाद्यवरोहणादिविषमस्थानेषु खिन्नावुभौ ।
पश्यन्तौ जनकाधिराजतनयास्तेयं कबन्धालये
प्राप्तौ तद्भुजवीर्यवेगवशतो रुण्डस्य तुण्डान्तिकम् ॥२०॥

உச்சோச்சைர் கிரிமூர்த்தகஹ்வர-
குஹாகுல்மேஷ்வரண்யேஷு தௌ
ப்ராரோஹாத்யவரோஹணாதி-
விஷமஸ்தாநேஷு கிந்நாவுபௌ ।

பஸ்யந்தௌ ஜநகாதிராஜ-
தநயாஸ்தேயம் கபந்தாலயே
ப்ராப்தௌ தத்புஜவீர்யவேகவஶதோ
ருண்டஸ்ய துண்டாந்திகம் ‖ 20

மிகவும் உன்னதமான மலைகளின் உச்சியிலுள்ள குகைகளிலும் புதர்களிலும் காடுகளிலும், ஏறி இறங்குவதற்கு மேடுபள்ளமான இடங்களிலும் ஜனக மகாராஜன் மகளைத் திருடியவனைத் தேடிப் பார்த்து களைப்படைந்தவர்களான இருவரும் கபந்தன் இருக்கு மிடத்தில் அவனுடைய கைகளின் வீரியவேகத்தால், முண்டமானவனுடைய வாயருகில் சேர்ந்தார்கள்.

दृष्ट्वाऽऽकृष्य वनस्थजीवनिचयान्नीत्वा ग्रसन्तं मुखे
खड्गाभ्यामतिदीर्घबाहुयुगलं छित्त्वाऽवनौ पातितम् ।
त्यक्त्वा तद्वपुरात्मनः पुनरसौ संप्राप्य दिव्यं वपुः,
गन्धर्वः प्रणिपत्य तौ च मुदितः सीतां दिशन् स्वर्ययौ ॥

த்ருஷ்ட்வாக்ருஷ்ய வநஸ்தஜீவநிசயாந்
நீத்வா க்ரஸந்தம் முகே
கட்காப்யாமதிதீர்கபாஹுயுகலம்
சித்த்வாவநௌ பாதிதம் |
த்யக்த்வா தத் வபுராத்மந:
புநரஸௌ ஸம்ப்ராப்ய திவ்யம் வபு:,
கந்தர்வ: ப்ரணிபத்ய தௌ ச முதித:
ஸீதாம் திஶந் ஸ்வர் யயௌ ‖ 21

காட்டில் திரியும் ஜீவஜந்துக்களின் கூட்டங்களைப் பார்த்துத் தன் வாய்க்குள் இழுத்துக்கொண்டு

தின்றுகொண்டிருப் பவனும், நீண்ட கைகள் இரண்டையும் கத்திகளால் வெட்டிப் பூமியில் தள்ளப்பட்டும் தன்னுடையதான அந்தச் சரீரத்தை விட்டு மறுபடியும் திவ்ய சரீரம் பூண்டவனுமான அந்தக் கபந்தன் கந்தர்வனாய் அவ்விருவரையும் வணங்கி ஸந்துஷ்டனாய் ஸீதையைப் பற்றித் தெரி வித்து ஸ்வர்க்கமடைந்தான்.

तेनादेशितवर्त्मना पुनरपि क्रान्त्वाऽतिदुर्गाचलान्
मन्दंमन्दमुभौ तथैव ययतुर्ज्यारूढचापौ करे ।
प्राप्तौ दिव्यमहासरः शुचिजलं पम्पाभिधानं ततः
स्नात्वा विश्रमितौ प्रणम्य च मुनीन् यातौ च तद्देशतः ॥

தேநாதேஶிதவர்த்மநா புநரபி
க்ராந்த்வாதிதுர்காசலாந்
மந்தம்மந்தமுபௌ ததைவ
யயதுர் ஜ்யாரூடசாபௌ கரே ।
ப்ராப்தௌ திவ்யமஹாஸர:
ஶுசிஜலம் பம்பாபிதாநம் தத:
ஸ்நாத்வா விஶ்ரமிதௌ ப்ரணம்ய ச
முநீந் யாதௌ ச தத்தேஶத: ॥ 22

அந்தக் கபந்தன் காட்டிய வழிப்படி மறுபடியும் கையில் நாணும் வில்லுமான அவ்விருவரும் மெல்ல மெல்லக் கடுமையான மலைகளைக் கடந்து போனார்கள். பிறகு நிர்மலமான ஜலத்தையுடைய பம்பை என்று பெயர் கொண்ட திவ்யமான பெரிய ஸரஸ்ஸை அடைந்து ஸ்நானம் செய்து இளைப்பாறி ரிஷிகளையும் வணங்கி அவ்வழியாகச் சென்றார்கள்.

कुर्वन्तौ विविधाः परस्परमुभौ वार्ताः स्तुवन्तौ सरः,
भूयो घोरतरं करस्थितधनुर्ज्यां घोषयन्तौ पथि ।
दूरस्थौ बत ऋश्यमूकशिखरे ये पञ्च शाखामृगाः,
तैरेतौ चललोचनैरधिगतौ वीराधिवीरावुभौ ॥ २३ ॥

குர்வந்தௌ விவிதா: பரஸ்பரமுபௌ
வார்த்தா: ஸ்துவந்தௌ ஸர:,
பூயோ கோரதரம் கரஸ்தித-
தநுர்ஜ்யாம் கோஷயந்தௌ பதி ।
தூரஸ்தௌ பத ருஶ்யமூக-
ஶிகரே யே பஞ்ச ஶாகாம்ருகா:
தைரேதௌ சலலோசநை-
ரதிகதௌ வீராதிவீராவுபௌ ‖ 23

ஒருவருடன் ஒருவர் பல வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டும் அந்த ஸரஸ்ஸைப் புகழ்ந்து கொண்டும் கையிலுள்ள வில் நாணை மிக்க பயங்கரமாக ஒலிக்கச் செய்துகொண்டும் போகும் வீராதிவீரர்களான இவ்விருவரையும், ருஶ்யமூக மலையின் கொடுமுடியில் தங்கியிருக்கும் ஐந்து வானரர்கள் கண்டார்கள்.

सुग्रीवस्य निदेशतः पवनजो वीरस्तयोरन्तिके
प्रायातः शनकैर्गिरा मधुरया सप्रश्रयं पृष्टवान् ।
ज्ञात्वा तत्कथितं तदीयमखिलं सम्यक्स्वरूपं पुनः,
व्याकृत्यैत्य हरीश्वरेण च समं चक्रे सखित्वं दृढम् ॥२४॥

ஸுக்ரீவஸ்ய நிதேசாத: பவநஜோ
வீரஸ் தயோரந்திகே
ப்ராயாத: சநகைர் கிரா மதுரயா
ஸப்ரச்ரயம் ப்ருஷ்டவாந் ।
ஜ்ஞாத்வா தத்கதிதம் ததீயமகிலம்
ஸம்யக் ஸ்வரூபம் புந:,
வ்யாக்ருத்யைவ ஹரீச்வரேண ச
ஸமம் சக்ரே ஸகித்வம் த்ருடம் ॥ 24

வீரஞன ஹநுமான் ஸுக்ரீவனுடைய உத்தர வுப்படி அவ்விருவரையும் கிட்டி இனிமையான வார்த்தையினுல் மெல்ல விநயத்துடன் வினவி ஞன். அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு அவர்களின் உண்மையை எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு மறுபடியும் அவர்களை அழைத்து வந்து ஸுக்ரீவ மகாராஜனேடு நீடுழியான ஸ்நேகத்தைச் செய்து வைத்தான்.

जानक्या निजभूषणानि शिखरे क्षिप्तानि शैलस्य तैः,
आदायांशुकसंवृतानि निपुणं गुप्तानि शाखामृगैः ।
आदेशात् प्लवगाधिराजपुरतो न्यस्तानि तेन स्वयं
श्रीरामस्य करे समर्प्य सखिना सौहार्दमादर्शितम् ॥ २५ ॥

ஜாநக்யா நிஜபூஷணுநி சிகரே
க்ஷிப்தாநி சைலஸ்ய தை:,
ஆதாயாம்சுகஸம்வ்ருதாநி
நிபுணம் குப்தாநி சாகாம்ருகை: ।
ஆதேசாத் ப்லவகாதிராஜபுரதோ
ந்யஸ்தாநி தேந ஸ்வயம்
ஸ்ரீராமஸ்ய கரே ஸமர்ப்ய ஸகிநா
ஸௌஹார்தமாதர்சிதம் ॥ 25

ஜனகராஜன் மகளால் மலையின் உச்சியில் எறியப்பட்டும் வானரங்களால் கொண்டுவந்து நன்கு காப்பாற்றப்பட்டும் வஸ்திரத்தில் சுற்றப்பட்டதுமான ஆபரணங்கள் ஸுக்ரீவ மஹாராஜாவின் உத்தரவுப்படி எதிரில் வைக்கப்பட்டன. தோழனை ஸுக்ரீவன் ஸ்ரீராமனுடைய கையில் அவைகளைத் தானே ஸமர்ப்பித்து நன்கு தோழமையைத் தெரிவித்துக்கொண்டான்.

तेषां दर्शनमात्रतो रघुपतिर्मोहाभिभूतो भृशं
सुग्रीवः सह वानरैरतिशयं दुःखानि चक्रे हृदि ।
पश्चात् तैर्बहुधा कृतोपकरणैरासीद्विमोहस्ततः
सर्वे वालिवधप्रतीतिजननीं तालालिमेवाययुः ॥ २६ ॥

தேஷாம் தர்ஶநமாத்ரதோ ரகுபதி:
மோஹாபிபூதோ ப்ருஶம்
ஸுக்ரீவஸ் ஸஹவாநரைரதிஶயம்
து:காநி சக்ரே ஹ்ருதி ।
பஶ்சாத் தைர் பஹுதா க்ருதோப-
கரணைராஸீத் விமோஹஸ் தத:
ஸர்வே வாலிவதப்ரதீதி-
ஜநநீம் தாலாலிமேவாயயு: ॥ 26

அந்த ஆபரணங்களைக் கண்ட மாத்திரத்திலே ஸ்ரீராமர் மிக்க மோஹமடைந்தார். ஸுக்ரீவ மஹாராஜனும் வானரர்களோடுகூட மனத்தில் அதிகமாகத் துயரப்பட்டான். பிறகு அநேகப்ரகாரமாக அவர்கள் செய்த பணிவிடைகளினால் தெளிவு பிறந்தது. யாவரும் வாலிவதத்தில் நம்பிக்கை உண்டுபண்ணக்கூடிய மரங்களின் வரிசையையே அடைந்தார்கள்.

रामः सप्तभुजङ्गमाकृतितया दृष्ट्वा तरूणां स्थितिं
सप्तानां हृदि चिन्त्य मर्म निखिलं ज्ञात्वा च तेषां हितम्।
सज्जीकृत्य धनुर्धनुर्धरवरः सन्धाय बाणं बली
लीलाकृष्टविमुक्तलोहवदनेनाताडयद्रंहसा ॥ २७ ॥

ராமஸ் ஸப்தபுஜங்கமாக்ருதிதயா
த்ருஷ்ட்வா தருணாம் ஸ்திதிம்
ஸப்தாநாம் ஹ்ருதி சிந்த்ய மர்ம
நிகிலம் ஜ்ஞாத்வா ஸ தேஷாம் ஹிதம் |
ஸஜ்ஜீக்ருத்ய தநுர் தநுர்தரவர:
ஸந்தாய பாணம் பலீ
லீலாக்ருஷ்டவிமுக்தலோஹ-
வதநேநாதடயத் ரம்ஹஸா || 27

ஏழு ஸர்ப்பங்கள் வடிவமாக மரங்கள் இருப்பதைக் கண்டு அந்த ஏழுக்கும் உள்ள ரஹஸ்யத்தையும் மனத்தில் நிச்சயித்து அவற்றுக்கு ஹிதமானதையும் அறிந்து, வில்லாளிகளில் சிறந்தவராயும் பலமுள்ளவருமான ராமர் வில்லை ஸித்தப்படுத்தி, பாணத்தை அதில் ஏறிட்டு விளையாட்டாகவே இழுத்து விடப்பட்ட இரும்பு முகமான பாணத்திஞல் வேகமாக அடித்தார்.

भित्त्वाऽसौ तृणराजराजसरलश्रेणिं ततस्सायकैः,
तन्मूलाश्रितशापदग्धभुजगं हत्वा त्वरेणागतः।
कृत्वा हंसवपुः स्वयं रघुपतेस्तूणीं प्रविष्टस्तदा
स्वर्गस्था भुवि पुष्पवृष्टिरपतछ्रीरामशीर्षोपरि ॥ २८ ॥

பித்த்வாஸௌ த்ருணராஜராஜஸரலஶ்ரேணிம்
ததஸ் ஸாயகை:,
தந்மூலாஶ்ரிதஶாபதக்தபுஜகம்
ஹத்வா த்வரேணாகத: |
க்ருத்வா ஹம்ஸவபு: ஸ்வயம் ரகுபதேஸ்
தூணீம் ப்ரவிஷ்டஸ் ததா
ஸ்வர்கஸ்தா புவி
புஷ்பவ்ருஷ்டிரபதத் ஸ்ரீராமஶீர்ஷோபரி || 28

பனமரங்கள் போல் அழகான மரங்களின் வரிசையை அந்த அம்பு பிளந்து பிறகு அம் மரங்களின் வேரில் உள்ளதும் சாபத்தினால் கொளுத்தப்பட்டதுமான ஸர்ப்பத்தைக் கொன்றுவிட்டு, வேகமாக வந்து, ஹம்ஸ உருவம் கொண்டு, ஸ்ரீராமனுடைய அம்பறாத்தூணிக்குள் புகுந்தது. அப்போது ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள புஷ்பவிருஷ்டி பூமியில் ஸ்ரீராமர் தலைமேல் பெய்தது.

श्रीरामेण वने करङ्कमतुलं तैर्दर्शितं दुन्दुभेः,
वामेनैव ततः करेण धनुषः कोट्या समुत्सारितम् ।
उड्डीयाम्बरतः स्वरेण पतितं भूमौ च दीर्घान्तरे
सोऽत्यानन्दभरेण वानरभटैस्तैरर्चितः सादरम् ॥ २९ ॥

ஸ்ரீராமேண வநே கரங்கமதுலம்
தைர் தர்ஶிதம் துந்துபே:,
வாமேநைவ தத: கரேண தநுஷ:
கோட்யா ஸமுத்ஸாரிதம் |
உட்டீயாம்பரத: ஸ்வரேண பதிதம்
பூமௌ ச தீர்காந்தரே
ஸோத்யாநந்தபரேண வாநரபடை:
தைரர்ச்சித: ஸாதரம் || 29

காட்டில் அவ் வானரர்களால் காண்பிக்கப்பட்ட துந்துபி என்பவனுடைய ஒப்பற்ற எலும்புக்கூடு ஸ்ரீராமரால் தமது இடக்கையினுலேயே வில் நுனியைக் கொண்டு தூக்கியெறியப்பட்டு ஆகாயத்தில் பறந்து பெரிய இரைச்சலுடன் வெகுதூர இடையில் விழுந்தது. அப்போது ஸ்ரீராமர் வானரவீரர்களால் பெருமகிழ்ச்சியுடன் ஆதரவோடு கொண்டாடப் பட்டார்.

सुग्रीवोऽथ बलं महद् रघुपतेराश्रित्य तद्वालिनः
किष्किन्धापुरमागतः परिसरे चास्फोट्य गाढं भुजौ ।
कृत्वा सिंहनिनादमात्मवदनेनापूरयन्नम्बरम्,
आहूयाग्रजमाततायिनमुभौ संरम्भतोऽयुध्यताम् ॥ ३० ॥

ஸுக்ரீவோத பலம் மஹத்
ரகுபதேராஶ்ரித்ய தத் வாலிந:
கிஷ்கிந்தாபுரமாகத: பரிஸரே
சாஸ்போட்ய காடம் புஜௌ |
க்ருத்வா ஸிம்ஹநிநாதமாத்மவத-
நேநாபூரயந்நம்பரம்,
ஆஹூயாக்ரஜமாததாயிநமுபௌ
ஸம்ரம்பதோயுத்யதாம் ‖ 30

பிறகு ஸுக்ரீவன் ஸ்ரீராமபிரானுடைய பெரிய வலிவை ஸஹாயமாகக் கொண்டு வாலியினுடைய கிஷ்கிந்தாபட்டணத்தை அடைந்து, ஸமீபத்தில் நன்ருகத் தோள்களைத் தட்டித் தன் வாயினல் ஸிம்ஹநாதம் செய்து ஆகாயத்தை நிரப்பி, வதம் செய்பவனன தமையனை அழைத்து, இருவரும் பெரிய பரபரப்புடன் சண்டை செய்தார்கள்.

साद्दश्याद्वपुषोस्तयो रघुपतेरासीद्वितर्कस्तदा
कोऽमित्रो ह्युभयोर्मम प्लवगयोर्मित्रस्य कृत्यं च किम् ।
इत्येवं भृशमुह्यमानहृदये रामे च सूर्यात्मजो
हीन्द्रस्याङ्गरुहेण तेन वलिना विद्रावितः सङ्गरात् ॥३१॥

ஸாத்ருஶ்யாத் வபுஷோஸ் தயோ:
ரகுபதேராஸீத் விதர்க்கஸ் ததா
கோ மித்ரோ ஹ்யுபயோர் மம
ப்லவகயோர் மித்ரஸ்ய க்ருத்யஞ்ச கிம் |
இத்யேவம் ப்ருஶமுஹ்யமாநஹ்ருதயே
ராமே ச ஸூர்யாத்மஜோ
ஹீந்த்ரஸ்யாங்கருஹேண தேந பலிநா
வித்ராவிதஸ் ஸங்கராத் ‖ 31

அவ்விருவருடைய தேகமும் ஒற்றுமையாக இருந்ததனுல் அப்போது ராமருக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. இவ்விருவரில் எவன் சத்துரு? என்னுடைய ஸ்நேஹிதனுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்ன?—என்று இம்மாதிரியாக ராமர் மிக்க குழப்பம் அடைந்திருந்தபோது, ஸூர்யனுடைய பிள்ளையான ஸுக்ரீவன், பலிஷ்டனுன இந்திரன் பிள்ளை வாலியினுல் யுத்தத்திலிருந்து துரத்தப் பட்டான்.

सोऽयं भ्रष्टपराक्रमो रघुपतेरन्त्यं प्रणम्याग्रतः,
तर्जन्या तमुपालभन्नतिशयं श्वासाकुलो निश्वसन् ।
शत्रोरागमशङ्कयाऽतिचकितः पश्यन्निवृत्त्यानन
हस्तस्पर्शनलालनादिवचनैराश्वासितः स्वामिना ॥ ३२ ॥

ஸோயம் ப்ரஷ்டபராக்ரமோ
ரகுபதேரந்த்யம் ப்ரணம்யாக்ரத:,
தர்ஜந்யா தமுபாலபந்நதிஶயம்
ஶ்வாஸாகுலோ நிஶ்ஶ்வஸந் |
ஶத்ரோராகமஶங்கயா திசகித:
பஶ்சாந் நிவ்ருத்யாநநம்
ஹஸ்தஸ்பர்ஶநலாலநாதி-
வசனைராஶ்வாஸித: ஸ்வாமிநா || 32

பராக்ரமம் குன்றிய அந்த ஸுக்ரீவன் ஸ்ரீராம பிரானுடைய முன்னே தண்டனிட்டு, ஆள்காட்டி விரலினால் அவரை நிந்தித்துக்கொண்டு இரைக்க இரைக்கப் பெருமூச்செறிந்தவனாய், சத்ரு வந்து விடுவானோ என்ற பயத்தினால் முகத்தைத் திருப்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, கையினால் தொடுவது, நல்லதனம் செய்வது முதலிய வார்த்தைகளால் ஸ்ரீராமபிரானால் தேற்றப்பட்டான்.

सादृश्याद्भवतस्तदैव न मया तेऽरातिराघातितः
सत्यं मे पुनरेव याहि तमिमं शत्रुं हनिष्येऽधुना ।
इत्याख्याय शिरोधरेऽस्य विहिता चिह्नाय वल्ली वृता
भूयोऽसौ प्रतिनिर्जगाम कलहं कर्तुं पुरीं वालिनः ॥३३॥

ஸாத்ருஶ்யாத் பவதஸ் ததைவ
ந மயா தேராதிராகாதித:
ஸத்யம் மே புநரேவ யாஹி
தமிமம் ஶத்ரும் வதிஷ்யேதுநா |
இத்யாக்யாய ஶிரோதரேஸ்ய
விஹிதா சிஹ்நாய வல்லீ வ்ருதா
பூயோஸௌ ப்ரதிநிர்ஜகாம கலஹம்
கர்த்தும் புரீம் வாலிந: || 33

"உனக்கும் வாலிக்கும் ஒரேவிதமான உருவமைப்பால் அப்போதே நான் உன் சத்ருவைக் கொல்லவில்லை. இது என்னுடைய உண்மை. மறுபடியும் போ. அந்தச் சத்ருவை இப்போது கொன்றுவிடுகிறேன்" என்று சொல்லி இவனுடைய கழுத்தில் அடையாளத்துக்காகக் கொடி சுற்றிக் கட்டப்பட்டது. மறுபடியும் சண்டை செய்வதற்காக வாலியின் பட்டணத்தைக் குறித்து ஸுக்ரீவன் புறப்பட்டுப் போனான்.

सुग्रीवं पुनरागतं परिसरे गर्जन्तमाकर्ण्य तं
रोषाल्लोहितलोचनोऽस्य च वधं निश्चित्य चित्ते ततः ।
शुद्धान्तात् प्रहसन् हठात् प्रचलितस्तद्भार्यया वारितो
वाली कालवशं गतोऽपशकुनातन्निर्धूय तत्राययौ ॥३४॥

ஸுக்ரீவம் புநராகதம் பரிஸரே
கர்ஜந்தமாகர்ண்ய தம்
ரோஷால் லோஹிதலோசநோஸ்ய ச
வதம் நிஶ்சித்ய சித்தே ததா |
ஶுத்தாந்தாத் ப்ரஹஸந் ஹடாத்
ப்ரசலிதஸ் தத்பார்யயா வாரிதோ
வாலீ காலவஶம் கதோபஶகுநாந்
நிர்தூய தத்ராயயௌ || 34

ஸமீபத்தில் அந்த ஸுக்ரீவன் கர்ஜனை செய்து கொண்டிருக்கும் சப்தத்தைக் கேட்டுக் கோபத்தினால் கண்கள் சிவந்தவனாய், மனத்தில் அவனைக் கொல்வதாக நிச்சயித்துக்கொண்டு அந்தப்புரத்தினின்றும் சிரித்துக்கொண்டு பிடிவாதமாகப் புறப்பட்ட வாலி, தன் பார்யையினால் தடை செய்யப்பட்டவனாகியும்,

யமனுக்கு ஸ்வாதீனப்பட்டவனாய், அபசகுனங்களைப் புறக்கணித்து அங்கு வந்தான்.

दृष्ट्वाऽन्योन्यमुपागतौ पुनरुभौ ज्येष्ठानुजौ सङ्गरे
रामोऽदृष्टतनुः करे धृतशरः संस्थाय गुल्मान्तरे।
कृत्याकृत्यमचिन्तयन् कृतिवशादैश्वर्यमेवाश्रितो
बाणं प्राणहरं प्रयुज्य हृदये तेनावधीद्वालिनम्॥३५॥

த்ருஷ்ட்வாந்யோந்யமுபாகதௌ
புநருபௌ ஜ்யேஷ்டாநுஜௌ ஸங்கரே
ராமோத்ருஷ்டதநு: கரே த்ருதஶர:
ஸம்ஸ்தாய குல்மாந்தரே ।
க்ருத்யாக்ருத்யமசிந்தயந்
க்ருதிவஶாதைஶ்வர்யமேவாஶ்ரித:
பாணம் ப்ராணஹரம் ப்ரயுஜ்ய
ஹ்ருதயே தேநாவதீத் வாலிநம் ॥ 35

அண்ணன் தம்பிகள் இருவரும் யுத்தத்தில் ஒருவருடன் ஒருவர் போராடிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டு ராமன் புதரிடையில் மறைந்த தன் உடலையுடையவராக இருந்து, கையில் பாணத்தைக் கொண்டு, செய்யத் தகுந்ததா செய்யக்கூடாததா என்பதையும் யோசிக்காமல் காரியம் செய்து பெருமையையே விரும்பியவராக, பிராணனைக் கொல்லும் படியான பாணத்தைப் பிரயோகித்து அதனால் வாலியைக் கொன்றார்.

यत्रासौ पतितः प्लवङ्गमपतिर्बाणेन विद्धो हृदि,
रामस्तत्र समागतोऽतिसदयं वीक्ष्यात्मनः कर्मणा।

सन्तप्तोऽनुचितेन तेन सदयं हा युध्यमानो हतः
सुग्रीवानुचरैः प्लवङ्गमवरैस्तैस्सान्त्वितः सामभिः ॥ ३६ ॥

யத்ராஸௌ பதித: ப்லவங்கமபதி:
பாணேந வித்தோ ஹ்ருதி,
ராமஸ் தத்ர ஸமாகதோதிஸதயம்
வீக்ஷ்யாத்மந: கர்மணு ।
ஸந்தப்தோநுசிதேந தேந
ஸதயம் ஹா யுத்யமாநோ ஹத:
ஸுக்ரீவாநுசரை: ப்லவங்கமவரை:
தைஸ் ஸாந்த்விதஸ் ஸாமபி: ॥ 36

ஹ்ருதயத்தில் பாணத்தால் அடிக்கப்பட்ட வாலி எங்கு விழுந்தானே அவ்விடத்துக்கு ராமர் சென்று மிக்க கருணையுடன் பார்த்து, தாம் செய்யத்தகாத அந்தக் காரியத்தினால் பிறரோடு போர் பூண்டிருந்தவன் கொல்லப்பட்டான், ஐயோ! என்று பச்சாத்தாபப் பட்டவராயிருக்க, ஸுக்ரீவனேடுள்ள அந்த வானர வீரர்களால் நல்வார்த்தைகளால் தேற்றப்பட்டார்.

श्रीरामेक्षणधौतसर्वशमलो वाली विलीनो हरौ
सुग्रीवस्स्तुतिमङ्गलादिभिरलं राज्याभिषेकार्चितः ।
रामो लक्ष्मणसंयुतश्च चतुरो मासांस्ततो वार्षिकान्
शृङ्गे माल्यवतो गिरेर्गमयितुं चक्रे निवासस्थितिम् ॥ ३७ ॥

ஸ்ரீராமேக்ஷணதௌதஸர்வஶமலோ
வாலீ விலீநோ ஹரௌ
ஸுக்ரீவஸ் ஸ்துதிமங்கலாதிபிரலம்
ராஜ்யாபிஷேகார்ச்சித: ।

ராமோ லக்ஷ்மணஸம்யுதஸ்ச சதுரோ
மாஸாம்ஸ் ததோ வார்ஷிகாந்
ஶ்ருங்கே மால்யவதோ கிரேர் கமயிதும்
சக்ரே நிவாஸஸ்திதிம் ॥ 37

ராமனுடைய பார்வையினுல் பாவங்கள் எல்லாம் போக்கப்பெற்ற வாலி விஷ்ணுவில் மறைந்தான். சுக்கிரீவன் ஸ்தோத்திரம் மங்களவாத்தியம் முதலியவற்றுடன் வாநர ராஜ்யாபிஷேகம் செய்வித்து நன்கு பூஜிக்கப்பட்டான். பிறகு ராமன் லக்ஷ்மணனுடன் வர்ஷா காலமான நாலு மாஸங்களைக் கழிப்பதற்காக, மால்யவான் என்ற மலையின் உச்சியில் வாஸம் செய்யலானுர்.

पूर्वं राज्यपदाभिषेकसमये जातान्तरायोद्भवं
तस्यासीद्वनसेवनादिभिरलं सीतावियोगाच्च यत् ।
सीतार्थं मृततातमित्रवयसोऽधर्माद्वधाद्वालिन-
श्चैवं दुःखमहर्निशं गणयतः क्रान्तं चतुर्मासकम् ॥ ३८ ॥

பூர்வம் ராஜ்யபதாபிஷேகஸமயே
ஜாதாந்தராயோத்பவம்
தஸ்யாஸீத் வநஸேவநாதிபிரலம்
ஸீதாவியோகாச்ச யத் ।
ஸீதார்த்தம் ம்ருததாதமித்ரவய-
ஸோதர்மாத் வதாத் வாலிநஶ்
சைவம் து:கமஹர்நிஶம் கணயத:
க்ராந்தம் சதுர்மாஸகம் ॥ 38

முன்பு ராஜ்ய பட்டாபிஷேக ஸமயத்தில் இடையூறு வந்ததனுலும் காடு சென்றது முதலியவற்றி

ஞலும் மேலும் ஸீதையைப் பிரிந்ததனுலும் ஸீதைக்காக, தகப்பனருக்குத் தோழனான பக்ஷியின் மரணத்தினுலும் அதர்மமாக வாலியைக் கொன்றதனுலும் ஏற்பட்ட துக்கத்தை இரவும் பகலும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிற அந்த ராமனுக்கு நாலு மாதங்களும் கடந்தன.

श्रीरामस्य निदेशतो द्रुततरं गत्वा ततो लक्ष्मणः
किष्किन्धां धृतचापतोमरकरो भ्रूभङ्गमित्यादिशत् ।
यत्पादाम्बुजसेवनादधिगतां सम्राट्श्रियं सेवसे
सोऽरण्ये निवसन् तवाग्रजरिपुः सुग्रीव किं विस्मृतः ॥३९॥

ஸ்ரீராமஸ்ய நிதேஸதோ த்ருததரம்
கத்வா ததோ லக்ஷ்மண:
கிஷ்கிந்தாம் த்ருதசாபதோமரகரோ
ப்ரூபங்கமித்யாதிஸத் |
யத்பாதாம்புஜஸேவநாததிகதாம்
ஸம்ராட்ஶ்ரியம் ஸேவஸே
ஸோரண்யே நிவஸந் தவாக்ரஜரிபு:
ஸுக்ரீவ கிம் விஸ்ம்ருத: ‖ 39

பிறகு ஸ்ரீராமனுடைய உத்தரவுப்படி வில்லும் ஈட்டியும் கையில் கொண்ட லக்ஷ்மணன் மிக்க வேகமாகக் கிஷ்கிந்தையை அடைந்து, புருவங்களின் நெறிப்புடன்—"எவருடைய தாமரைபோன்ற திருவடிகளை அடைந்ததனுல் கைப்புகுந்த வானர ராஜ்யஸ்ரீயை அநுபவிக்கிருயோ, உன் அண்ணனுக்குச் சத்துருவான அந்த ராமனை, ஓ ஸுக்ரீவனே, நீ மறந்துவிட்டாயா என்ன?'' என்று கேட்டான்.

तेनाख्यात इमं हसन् हरिपतिश्चाश्लिष्य रामानुजं
शुद्धान्तस्थिततारया सह ततो योषिद्गणैरर्चितः ।
आरूढौ शिबिकामुभौ हरिवरैरग्रेसरैः सत्वरं
यत्रास्ते जगदीश्वरो रघुपतिः सर्वेऽपि तत्राययुः ॥ ४० ॥

தேநாக்யாத இமம் ஹஸந் ஹரிபதிஶ்
சாஶ்லிஷ்ய ராமாநுஜம்
ஶுத்தாந்தஸ்திததாரயா ஸஹ
ததோ யோஷித்கணைரர்ச்சித: ।
ஆரூடௌ ஶிபிகாமுபௌ
ஹரிவரைரக்ரேஸரைஸ் ஸத்வரம்
யத்ராஸ்தே ஜகதீஶ்வரோ ரகுபதி:
ஸர்வேபி தத்ராயயு: ॥ 40

லக்ஷ்மணன் இம்மாதிரி சொல்ல அதைக் கேட்ட ஸுக்ரீவ மஹாராஜன் சிரித்தவனாய் லக்ஷ்மணனைக் கட்டிக்கொண்டு, அந்தப்புரத்திலிருக்கும் தாரையுடன் வானர ஸ்திரீகளால் புகழப்பெற்றவனாக, இருவரும் பல்லக்கேறியவர்களாய் வானரவீரர்கள் முன்செல்ல, உலகுக்கதிபனான ஸ்ரீராமன் இருக்கும் இடத்துக்கு யாவரும் வந்து சேர்ந்தனர்.

श्रीरामः कुशसंस्तराश्रितवपुः पर्यङ्कबद्धासनः
स्वस्थो वल्कलचेलभृत् सुनयनो नीलोत्पलश्यामलः ।
आजानुस्थितदीर्घबाहुयुगलः सर्वश्रियालंकृतो
विभ्राजद्भुजगोत्तमाङ्गशिखरः कैलासनाथो यथा ॥ ४१ ॥

ஸ்ரீராம: குஶஸம்ஸ்தராஶ்ரிதவபு:
பர்யங்கபத்தாஸந:
ஸ்வஸ்தோ வல்கலசேலப்ருத்
ஸுநயநோ நீலோத்பலஶ்யாமல: ।

ஆஜாநுஸ்திததீர்கபாஹுயுகல:
ஸர்வஶ்ரியாலங்க்ருதோ
விப்ராஜத்புஜகோத்தமாங்கஶிகர:
கைலாஸநாதோ யதா ‖ 41

தர்ப்பமயமான படுக்கையில் அமர்ந்து பர்யங்காஸனத்தில் உட்கார்ந்து ஸுகமாக இருப்பவரும், மரவுரி தரித்தவரும், அழகிய கண்களையுடையவரும், கருநெய்தல் புஷ்பம் போலக் கறுத்தவரும் முழங்கால்வரை இருக்கும் நீண்ட இரண்டு கைகளை யுடையவரும், எல்லா ஶோபையும் பூண்டவருமான ஸ்ரீராமர், அழகான ஸர்ப்பத்தை தலைக்கு அலங்காரமாக உடைய கைலாஸநாதன் போல் விளங்கினார்.

दृष्ट्वा तं प्लवगेश्वरादय इमे ये केऽपि शाखामृगाः
साकं लक्ष्मणबान्धवेन पतिता भूमौ च ते दण्डवत् ।
मूर्ध्ना तत्पुरतः कृताञ्जलिपुटा आदेशमाकाङ्क्षिणः
सुग्रीवं परिरभ्य तेन च पुनः सर्वेऽप्युपावेशिताः ॥ ४२ ॥

த்ருஷ்ட்வா தம் ப்லவகேஶ்வராதய
இமே யே கேபி ஶாகாம்ருகா:
ஸாகம் லக்ஷ்மணபாந்தவேந பதிதா
பூமௌ ச தே தண்டவத் |
மூர்த்நா தத்புரத:
க்ருதாஞ்ஜலிபுடா ஆதேஶமாகாங்க்ஷிண:
ஸுக்ரீவம் பரிரப்ய தேந ச புந:
ஸர்வேப்யுபாவேஶிதா: ‖ 42

அந்த ராமனைப் பார்த்து ஸுக்ரீவன் முதலிய இந்த எல்லா வானரர்களும் பந்துவான லக்ஷ்மண

னுடன் பூமியில் தடிபோல் விழுந்தவர்களாய், ராம னுடைய எதிரில் தலைமேல் கைகூப்பிக்கொண்டு உத்தரவை எதிர்பார்த்தவண்ணம் இருந்தார்கள். சுக்ரீவ மஹாராஜனைத் தழுவிக்கொண்டு அந்த ராம னால் யாவரும் உட்கார வைக்கப்பட்டார்கள்.

पृष्ट्वाऽन्योन्यमनामयादिकमुभौ चैकासने संस्थितौ
रामेणाङ्गद आत्मनाऽऽत्मनिकटे संस्थाप्य संमानितः ।
इत्येवं कति सन्ति भूमिवलये ये केऽपि शाखामृगाः
आहूता हरिचक्रवर्तिपुरतः सर्वेऽपि तत्राययुः ॥ ४३ ॥

ப்ருஷ்ட்வா ந்யோ ந்யமநாமயா திகமுபௌ
சைகாஸநே ஸம்ஸ்திதௌ
ராமேணுங்கத ஆத்மநாத்மநிகடே
ஸம்ஸ்தாப்ய ஸம்மாநித: |
இத்யேவம் கதி ஸந்தி பூமிவலயே
யே கேபி ஶாகாம்ருகா:,
ஆஹூதா ஹரிசக்ரவர்த்திபுரத:
ஸர்வேபி தத்ராயயு: ‖ 43

ஒருவருக்கொருவர் ஆரோக்யம் முதலியவற்றை விசாரித்துக் கொண்டு இருவரும் ஒரே ஆஸனத்தில் அமர்ந்தார்கள். ராமனால் அங்கதன் பக்கத்தில் உட்காரவைத்து, கௌரவிக்கப் பட்டான். இம்மாதிரி இந்தப் பூமண்டலத்தில் எவ்வளவு வானரர்கள் இருக் கிறார்களோ அவர்கள் யாவரும் அழைக்கப்பட்டவர் களாய் வானர சக்ரவர்த்திமுன் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

श्वेता रक्तपिशङ्गनीलवपुषः कृष्णाः कियत् कर्बुराः
स्थूलाः स्थूलतरा गिरीन्द्रसदृशा मत्तेभराजोपमाः ।
लाङ्गूलातपवारणारुणमुखाः कालास्यपिङ्गेक्षणाः,
नानावर्णविचित्रवेषकपयस्तत्राययुः कोटिशः ॥ ४४ ॥

ஶ்வேதா ரக்தபிஶங்கநீலவபுஷ:
க்ருஷ்ணா: கியத் கர்புரா:
ஸ்தூலா: ஸ்தூலதரா கிரீந்த்ரஸத்ருஶா
மத்தேபராஜோபமா: ।
லாங்கூலாதபவாரணாருணமுகா:
காலாஸ்யபிங்கேக்ஷணா:
நாநாவர்ணவிசித்ரவேஷகபய:
தத்ராயயு: கோடிஶ: ॥ 44

வெளுப்பு வர்ணமுடையவர்களாயும், சிவப்பும் பொன்வர்ணமும், கறுப்புமான உடம்பை உடையவர்களாயும், சிலர் நாநாவர்ணமுடையவர்களாயும், பருத்தவர்களாயும் அதிகமாக பருத்தவர்களாயும், மலை போன்றவர்களாயும், மதித்த சிரேஷ்டமான யானை போன்றவர்களாயும், வாலையே குடையாக உடையவர்களாயும், சிவந்த முகத்தவர்களாயும், கறுத்த முகத்தையும் பொன்வர்ணக் கண்களையும் உடையவர்களாயும், அநேக வர்ணங்களுடன் விசித்திரமான வேஷம் பூண்டவர்களாயுமுள்ள வானரர்கள் கோடிக் கணக்காக அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

लङ्केशस्य कुलस्य मूलखननायाबद्धकच्छोत्कटाः
आत्मीयोज्झितजीविताः परिवृढस्यार्थे पतङ्गा इव ।
सर्वे युद्धविशारदाः कपिवरा आस्फोटयन्तो भुजान्
आयाता दिननाथवंशतिलकस्यार्थाय मुक्तौकसः ॥ ४५ ॥

லங்கேஶஸ்ய குலஸ்ய
மூலகநநாயாபத்தகச்சோத்கடா:
ஆத்மீயோஜ்ஜிதஜீவிதா:
பரிப்ருடஸ்யார்த்தே பதங்கா இவ ।
ஸர்வே யுத்தவிஶாரதா: கபிவரா:
ஆஸ்போடயந்தோ புஜாந்
ஆயாதா திநநாதவம்ஶதிலக-
ஸ்யார்த்தாய முக்தௌகஸ: ॥ 45

லங்காதிபதியினுடைய குலத்தின் வேரைக் களைவதற்கே கச்சைகட்டிக் கர்வமுடையவர்களாயும், யஜமானனுக்காக விளக்குவிட்டிற் பூச்சிகள் போல் தம் பிராணன்களை விடுபவர்களாயும், யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களாயும் இருக்கிற எல்லா வானரர்களும் தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு, ஸூர்யகுலத்தின் திலகமான ராமனுக்காகத் தங்கள் வீட்டைவிட்டு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

सङ्ग्रामाङ्गणभूमिषु प्रतिबलं हन्तुं समर्था भृशं
देवांशा हरयो हरीशसहिता आदेशतो ब्रह्मणः ।
सर्वे सेवितुमागता अवनिगं रामाभिधानं हरिं
ह्येतेषां गणना नवद्वयमहापद्मावधिर्वर्णिता ॥ ४६ ॥

ஸங்க்ராமாங்கணபூமிஷு ப்ரதிபலம்
ஹந்தும் ஸமர்த்தா ப்ருஶம்
தேவாம்ஶா ஹரயோ ஹரீஶஸஹிதா
ஆதேஶதோ ப்ரஹ்மண: ।
ஸர்வே ஸேவிதுமாகதா அவநிகம்
ராமாபிதாநம் ஹரிம்
ஹ்யேதேஷாம் கணநா
நவத்வயமஹாபத்மாவதிர் வர்ணிதா ॥ 46

யுத்தகளத்து நிலங்களில் சத்துரு பலத்தைக் கொல்வதில் மிக்க ஸமர்த்தர்களாயும் பிரம்மாவின் உத்தரவுப்படி தேவாம்சர்களுமான வானரர்கள் யாவரும் வானர ராஜனோடு பூமியில் பிறந்திருக்கும் ராமனென்கிற விஷ்ணுவை ஸேவிப்பதற்கு வந்தார்கள். இந்த வானரர்களின் ஸங்க்யை 18 அக்ஷௌஹிணீ வரை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

धीमन्तो बलबुद्धिविक्रमवतां श्रेष्ठा हिताः स्वामिनः
सुग्रीवस्य निदेशतो रघुपतेः कृत्वा प्रणामं ययुः ।
केचिद्वानरपुङ्गवाः प्रतिदिशं सीतावलोकोत्सुकाः
मासैको विहितोऽवधिस्तदनु ते दण्ड्याः प्रमाणात् परम्।।४७।।

தீமந்தோ பலபுத்திவிக்ரமவதாம்
ஶ்ரேஷ்டா ஹிதா: ஸ்வாமிந:
ஸுக்ரீவஸ்ய நிதேஶதோ ரகுபதே:
க்ருத்வா ப்ரணாமம் யயு: |
கேசித் வாநரபுங்கவா:
ப்ரதிதிஶம் ஸீதாவலோகோத்ஸுகா:
மாஸைகோ விஹிதோவதிஸ் ததநு தே
தண்ட்யா: ப்ரமாணாத் பரம் ‖ 47

புத்திமான்களாயும் பலம் புத்தி பராக்ரமம் இவற்றையுடையவர்களில் சிறந்தவர்களாயும் யஜமானனுக்கு ஹிதம் செய்பவர்களாயும் உள்ள சில வானரவீரர்கள் ஸுக்ரீவன் உத்தரவுப்படி ராமனுக்குப் ப்ரணாமம் செய்து ஸீதையைத் தேடுவதில் மிக்க ஊக்கமுடையவர்களாக ஒவ்வொரு பகுதியிலும் போனார்கள். ஒரு மாதம் அவர்களுக்குக் கெடுவு.

அந்த கெடுவுக்கு மேற்பட்டால் அவர்கள் தண்ட னைக்கு உரியவர்களாவார்கள்.

ऋक्षेशो नलनीलमारुतिमुखास्तैरन्वितं चाङ्गदं
कृत्वेशं दशकोटिवानरचमूर्याम्यां दिशं प्रेषिता ।
सीतालोकनतत्परैस्सुनिपुणैर्मासावधिर्लङ्घिता
प्राप्तास्ते हरयो महेन्द्रमचलं क्षाराम्बुराशेस्तटम् ॥४८॥

ரிக்ஷேஶோ நலநீலமாருதிமுகாஸ்
தைரந்விதம் சாங்கதம்
க்ருத்வேஶம் தஶகோடிவாநரசமூர்
யாம்யாம் திஶம் ப்ரேஷிதா ।
ஸீதாலோகநதத்பரைஸ் ஸுநிபுணைர்
மாஸாவதிர் லங்கிதா
ப்ராப்தாஸ் தே ஹரயோ மஹேந்த்ர
மசலம் க்ஷாராம்புராஶேஸ் தடம் ॥ 48

ஜாம்பவான் நலன் நீலன் ஹநுமான் முதலிய வர்களோடு அங்கதனைத் தலைவனுகச் செய்து பத்துக் கோடி வானரஸைன்யம் தென்தேசம் அனுப்பப் பட்டது. ஸீதையைத் தேடுவதில் ஊற்றமுடையவர் களும் ஸமர்த்தர்களுமான வானரவீரர்களுக்கு மாஸத் தவணை கடந்துவிட்டது. அந்த வானரவீரர்கள் உப்புக்கடலின் கரையிலுள்ள மகேந்திர பர்வதத்தை அடைந்தார்கள்.

त्यक्तुं जीवितमात्मना कुशचये प्रायोपवेशं स्थिताः
संपातिर्विहगोत्तमस्त्वधिगतस्तत्रैव तैर्वानरैः ।
लङ्केशोपवने तदा निवसती सीता हरीणां पुरो
मासे तेन निवेदिता च दशमे मार्गे दशम्यां तिथौ ॥ ४९ ॥

த்யக்தும் ஜீவிதமாத்மநா குஶசயே
ப்ராயோபவேஶம் ஸ்திதா:
ஸம்பாதிர் விஹகோத்தமஸ் த்வதிகதஸ்
தத்ரைவ தைர் வாநரை: |
லங்கேஶோபவநே ததா நிவஸதீ
ஸீதா ஹரீணும் புரோ
மாஸே தேந நிவேதிதா ச
தஶமே மார்கே தஶம்யாம் திதௌ ॥ 49

சரீரத்தோடு உயிரை விடுவதற்குத் தர்ப்பாஸனத்தில் ப்ராயோபவேசம் இருக்கத் தொடங்கினார்கள். ஸம்பாதி என்ற புள்ளரசன் அங்கு வந்து அந்த வானரர்களோடு சேர்ந்தான். அப்போது இலங்கைப் பட்டணத்துக்கு அரசனான ராவணனுடைய தோட்டத்தில் ஸீதை இருப்பதாக வானரர்கள்முன் பத்தாவதான மார்கழி மாதத்தில் தசமியன்று தெரிவிக்கப்பட்டாள்.

सन्ध्यायां हरिवासरे हरितिथौ हत्वाऽन्तरायान् पथि
पाथोधेः शतयोजनान्तरपयश्चोल्लङ्घ्य लङ्कां गतः ।
कृत्वा सूक्ष्ममदृश्यरूपमसुरैरालोक्य रात्रौ पुरीं
पाश्चात्ये प्रहरे ददर्श हनुमानस्मिन् दिने जानकीम् ॥५०॥

ஸந்த்யாயாம் ஹரிவாஸரே
ஹரிதிதௌ ஹத்வாந்தராயாந் பதி
பாதோதேஶ் ஶதயோஜநாந்தரபயஶ்
சோல்லங்க்ய லங்காம் கத: |
க்ருத்வா ஸூக்ஷ்மமத்ருஶ்யரூப
மஸுரைராலோக்ய ராத்ரௌ புரீம்
பாஶ்சாத்யே ப்ரஹரே ததர்ஶ
ஹநுமாநஸ்மிந் திநே ஜாநகீம் ॥ 50

ஸமுத்திரத்தினுடைய நூறு யோஜனை தூர முள்ள ஜலத்தைத் தாண்டி இலங்கையை அடைந்த ஹநுமான் ஏகாதசியன்று ஸந்த்யா காலத்தில் வழியில் வந்த இடையூறுகளை வென்று, த்வாதசி திதியில் அஸுரர்களால் பார்க்க முடியாதபடி ஸூக்ஷ்ம ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு ராத்திரியில் இலங்கைப் பட்டணத்தைப் பார்த்து அன்று கடைசியாமத்தில் ஜானகியைக் கண்டான்.

कङ्केलीतलमास्थितां विलपतीं रामाभिधानं मुहुः
आर्योदन्तवचोमृतेन सुचिरं संसिच्य सुस्थीकृताम्।
उत्तीर्यान्तिकमागतश्च शिरसा कृत्वा प्रणामं ततः
संबद्धाञ्जलिरब्रवीत् स हनुमानम्बेति मातश्च ताम् ॥ ५१ ॥

கங்கேலீதலமாஸ்திதாம் விலபதீம்
ராமாபிதாநம் முஹு:,
ஆர்யோதந்தவசோம்ருதேந ஸுசிரம்
ஸம்ஸிச்ய ஸுஸ்த்தீக்ருதாம் |
உத்தீர்யாந்திகமாகதஶ்ச ஶிரஸா
க்ருத்வா ப்ரணமம் தத:
ஸம்பத்தாஞ்ஜலிரப்ரவீத் ஸ ஹநுமாந்
அம்பேதி மாதஶ்ச தாம் || 51

கங்கேலி மரத்தினடியில் இருந்து ராம என்ற பெயரை அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு அழுதுகொண் டிருக்கும் ஜானகியை ஸ்ரீராமபிரானுடைய கதை யாகிற அமுதமொழிகளைச் சொல்லித் தேறப்பண்ணி, பிறகு ஹநுமான் மரத்திலிருந்து இறங்கி அந்த ஜானகிக்கு அருகில் வந்து தலைவணங்கி நமஸ்காரம்

செய்து கைகூப்பியவண்ணம் 'அம்மா தாயே' என்று (கூப்பிட்டு பின்வருமாறு) மொழிந்தான்.

श्रीरामाङ्गुलिकं समर्प्य हनुमान् सीताशिरोभूषणं
चूडारत्नमथो प्रगृह्य पुनरप्याश्वास्य तां निर्गतः ।
भग्नं तेन वनं त्वनङ्गदिवसे त्यक्त्वाऽऽश्रितं सीतया
क्रव्यादाः शतशो बलेन भुजयोरक्षादयो घातिताः ॥५२॥

ஸ்ரீராமாங்குலிகம் ஸமர்ப்ய
ஹநுமாந் ஸீதாஶிரோபூஷணம்
சூடாரத்நமதோ ப்ரக்ருஹ்ய
புநரப்யாஶ்வாஸ்ய தாம் நிர்கத: |
பக்நம் தேந வநம் த்வநங்கதிவஸே
த்யக்த்வா ஶ்ரிதம் ஸீதயா
க்ரவ்யாதா: ஶதஶோ பலேந
புஜயோ ரக்ஷாதயோ காதிதா: ‖ 52

ஸ்ரீராமனுடைய மோதிரத்தை ஸமர்ப்பித்து, ஸீதையின் தலைக்கு அலங்காரமான சூடாமணியை வாங்கிக்கொண்டு, மறுபடியும் அவளைத் தேற்றித் திரும்பிப் புறப்பட்ட ஹநுமான். திரயோதசியன்று ஸீதை இருக்கிற மரத்தை விட்டு, எல்லா வனத்தையும் அழித்தான். அக்ஷன் முதலிய ராக்ஷஸர்கள் அவனுடைய புஜபலத்தினுல் கொல்லப்பட்டார்கள்.

ब्रह्मास्त्रेण रणे पुरन्दरजिता बद्धश्च भूतादिने
पुच्छे तस्य नियुक्तपावककणैः प्रज्वाल्य लङ्कापुरीम् ।
पौलस्त्यं परिभूय भूय इति स प्राप्तो महेन्द्राचलं
राकायां कथितं समस्तचरितं तेषां हरीणां पुरः ॥ ५३ ॥

ப்ரஹ்மாஸ்த்ரேண ரணே
    புரந்தரஜிதா பத்தஶ்ச பூதாதிநே
புச்சே தஸ்ய நியுக்தபாவககணை:
    ப்ரஜ்வால்ய லங்காபுரீம் |
பௌலஸ்த்யம் பரிபூய பூய
இதி ஸ ப்ராப்தோ மஹேந்த்ராசலம்
ராகாயாம் கதிதம் ஸமஸ்தசரிதம்
    தேஷாம் ஹரீணும் புர: ‖ 53

இந்திரஜித்திஞல் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைப் பிரயோகித்து யுத்தத்தில் சதுர்த்தசியன்று ஹநுமான் கட்டப்பட்டான். தனது வாலில் வைக்கப்பட்ட அக்கினி கணங்களால் லங்காபுரியைக் கொளுத்தி, ராவணனை அவமானப்படுத்தி, மறுபடியும் ஹநுமான் மஹேந்திர பர்வதத்தை அடைந்தான். வானரவீரர்களின் முன்பு பூர்ணிமையன்று எல்லா வரலாறும் சொல்லப்பட்டது.

सिद्धार्था हरयो महेन्द्रगिरितो भूयोऽपि चावर्तिता
    मार्गे पञ्चभिरागता मधुवनं षष्ठेऽह्न्यथालोडितम् ।
सप्तम्यां पवनात्मजो रघुपतेः सीताशिरोभूषणं
    प्रादाद्रत्नमदो निधाय हृदये रामः समोहोऽभवत् ॥ ५४ ॥

ஸித்தார்த்தா ஹரயோ மஹேந்த்ரகிரிதோ
    பூயோபி சாவர்த்திதா
மார்கே பஞ்சபிராகதா மதுவநம்
    ஷஷ்டேஹ்ந்யதாலோடிதம் |
ஸப்தம்யாம் பவநாத்மஜோ ரகுபதே:
    ஸீதாஶிரோபூஷணம்
ப்ராதாத் ரத்நமதோ நிதாய ஹ்ருதயே
    ராமஸ் ஸமோஹோபவத் ‖ 54

காரியம் நிரம்பப்பெற்றவர்களான வானரர்கள் மஹேந்த்ர பர்வதத்திலிருந்து திரும்பி, வழியில் ஐந்து நாள் வந்தார்கள். ஆருவது நாள் மதுவனம் அழிக்கப் பட்டது. ஸப்தமியன்று ஹநுமான் ஸ்ரீராமனுக்கு ஸீதையின் தலைக்கு அலங்காரமான சூடாமணியைக் கொடுத்தான். அந்த மணியை மார்பின் மேல் வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமன் மோஹமடைந்தான்.

अष्टम्यां शिरसि स्थिते दिनपतौ चक्रे प्रयाणं तत-
श्चासीदुत्तरफल्गुनीभमतुलं रम्यं मुहूर्तं तदा ।
श्रीरामोऽपि ययौ जयाय जयिनां श्रेष्ठो हरीणां महत्
स्कन्धावारनिवेशनं जलनिधेस्तीरे ह्यधात् सप्तमे ॥ ५५ ॥

அஷ்டம்யாம் ஶிரஸி ஸ்திதே
திநபதௌ சக்ரே ப்ரயாணம் தத:
சாஸீதுத்தரபல்குநீபமதுலம்
ரம்யம் முஹூர்த்தம் ததா |
ஸ்ரீராமோபி யயௌ ஜயாய ஜயிநாம்
ஶ்ரேஷ்டோ ஹரீணாம் மஹத்
ஸ்கந்தாவார நிவேஶநம் ஜலநிதேஸ்
தீரே ஹ்யதாத் ஸப்தமே ‖ 55

பிறகு அஷ்டமியன்று சூரியன் நடுவுச்சியில் இருக்கும்போது ஸ்ரீராமன் பிரயாணம் செய்தான். அப்போது உத்தர நக்ஷத்திரம். ஒப்பில்லாத அழகான முகூர்த்தமாக இருந்தது. ஜயிப்பவர்களின் தலைவனை ராமன் சத்துரு ஜயத்துக்காக பிரயாணம் பண்ணினான். பெருஞ்சேனையைக் கடற்கரையில் ஏழாவது நாள் நிறுத்தினான்.

पौषस्याद्यदिनत्रयं जलनिधेस्तीरे निवेशस्थिति-
श्चासीत् तत्र विभीषणोऽपि शरणं प्राप्तश्चतुर्थीदिने ।
लङ्कायामधिपस्तदैव विहितः शीर्षेऽभिषिच्य स्वयं
पञ्चम्यां पयसां पतिं क्रमयितुं जातश्च मन्त्रोद्यमः ॥ ५६ ॥

பௌஷஸ்யாத்யதிநத்ரயம்
ஜலநிதேஸ் தீரே நிவேமஸ்திதி.
சாஸீத் தத்ர விபீஷணோபி
மரணம் ப்ராப்தம் சதுர்த்தீ திநே ।
லங்காயாமதிபஸ் ததைவ விஹித:
மீர்ஷேபிஷிச்ய ஸ்வயம்
பஞ்சம்யாம் பயஸாம்பதிம் க்ரமயிதும்
ஜாதம்ச மந்த்ரோத்யம: ‖ 56

மாசி மாதம் முதல் மூன்று நாள் கடற்கரையில் ஸேனுநிவேசம் இருந்தது. சதுர்த்தியன்று அவ்விடத்துக்கு விபீஷணன் வந்து சரணுகதி செய்தான். அப்போதே ராமன் விபீஷணனை இலங்கைக்கு அரசனுக பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்தான். பஞ்சமியன்று தான் கடலைக் கடப்பதற்காக ஆலோசனை நடந்தது.

श्रीरामश्च विभीषणो हरिचमूनाथादयो लक्ष्मण-
स्तत्राराधनतत्परा जलनिधेर्बद्धाञ्जलिं संश्रिताः ।
चत्वारो दिवसा ययुर्निरशनात् क्रुद्धोऽब्रवीद् राघवः
सौमित्रे धनुरानयस्व जलधिं बाणेन संशोषये ॥ ५७ ॥

ஶ்ரீராமம்ச விபீஷணோ:
ஹரிசமூநாதாதயோ லக்ஷ்மண:
தத்ராராதநதத்பரா ஜலநிதே:
பத்தாஞ்ஜலிம் ஸம்ம்ரிதா: ।

சத்வாரோ திவஸா யயுர்
நிரஶநாத் க்ருத்தோப்ரவீத் ராகவ:
ஸௌமித்ரே தநுராநயஸ்வ ஜலதிம்
பாணேந ஸம்ஶோஷயே ॥ 57

ஸ்ரீராமனும் விபீஷணனும் வானர ஸேனைத் தலைவன் முதலானவர்களும் லக்ஷ்மணனும் அங்கு ஸமுத்திரத்தைப் பூஜிப்பதில் ஊக்கமுடையவர்களாய் அஞ்சலி செய்துகொண்டு சரணடைந்தார்கள். நான்கு நாட்கள் ஆஹாரமின்றிக் கழிந்தன. ராமன், கோபங் கொண்டு "லக்ஷ்மணா! வில்லைக்கொண்டுவா. பாணத்தினால் ஸமுத்திரத்தை வற்றச் செய்கிறேன்" என்று சொன்னான்.

तर्ह्येवाविरभूत् पतिः स सरितां सोपायनः सप्रियो
रामं सामभिराननिनाय शनकैः शान्तिं च सप्रश्रयः ।
सेतूपायविधिं प्रदर्श्य हरिभिः सोऽन्वीक्ष्यमाणश्चिरं
साश्चर्यो जलधिर्जगाम निलयं प्राप्तप्रसादोदयः ॥ ५८ ॥

தர்ஹ்யேவாவிரபூத் பதி: ஸ
ஸரிதாம் ஸோபாயந: ஸப்ரிய:
ராமம் ஸாமபிராநிநாய ஶநகை:
ஶாந்திம் ச ஸப்ரஶ்ரய: ।
ஸேதூபாயவிதிம் ப்தர்ஶ்ய ஹரிபி:
ஸோந்வீக்ஷ்யமாணஶ் சிரம்
ஸாஶ்சர்யோ ஜலதிர் ஜகாம
நிலயம் ப்ராப்தப்ரஸாதோதய: ॥ 58

அப்போதே அந்த ஸமுத்ரராஜன் காணிக்கைகளைக் கையில்கொண்டு பார்யைகளுடன் தோன்றி

ளுன். வணக்கத்துடன் நல்ல வார்த்தைகளால் மெது வாக ராமனை ஸமாதானப்படுத்தினுன். ஸேதுவைக் கட்டவேண்டிய உபாயத்தையும் தெரிவித்து, வானரர் களால் வெகுகாலம் உற்று நோக்கப்பட்டவனுன அந்தக் கடலரசன் அநுக்ரஹம் பெற்றவனுய் ஆச்சரியத்தோடு இருப்பிடம் சென்ருன்.

सर्वे ते हरयः स्वकीयशिरसा धृत्वा शिलाः पर्वत-
श‍ृङ्गाण्युद्धृतगण्डैशलनिचयान् नीत्वाऽक्षिपंस्तोयधौ ।
एतैस्तैर्नलहस्तयुक्तिनिहितैः सेतुः कृतः प्रस्तरै-
रारब्धो दशमीदिने स दिवसेऽनङ्गस्य सिद्धिं गतः ॥ ५९ ॥

ஸர்வே தே ஹரய: ஸ்வகீயஶிரஸா
த்ருத்வா ஶிலா: பர்வத-
ஶ்ருங்காண்யுத்ருதகண்டஶைலநிசயாந்
நீத்வாக்ஷிபம்ஸ் தோயதௌ ।
ஏதைஸ் தைர் நலஹஸ்தயுக்திநிஹிதை:
ஸேது: க்ருத: ப்ரஸ்தரை:
ஆரப்தோ தஶமீதிநே ஸ
திவஸேநங்கஸ்ய ஸித்திம் கத: ‖ 59

அந்த வானரர்கள் யாவரும் தங்கள் தலைகளால் கற்களையும் பர்வதங்களின் சிகரங்களையும் சுமந்து குண்டுக்கற்களையும் தூக்கிக்கொண்டு வந்து ஸமுத் திரத்தில் போட்டார்கள். நளன் என்பவனுடைய கையால் யுக்தியாக வைக்கப்பட்ட இந்தக் கற்களால் தசமி யன்று சேது கட்ட ஆரம்பிக்கப்பெற்றது. அது திரயோதசியன்று முடிவடைந்தது.

विस्तीर्णं दशयोजनान्यथ शतं दैर्घ्येण पाथोनिधौ
कृत्वा सेतुमरिन्दमो हरिभटानुत्तार्य भूतादिने ।
कृत्वा सैन्यनिवेशनं रघुपतिः शैले सुवेले स्थितो
लङ्कया हृदयं निरुध्य सह तै रामो यथैवान्तकः ॥ ६० ॥

விஸ்தீர்ணம் தஶயோஜநாந்யத ஶதம்
தைர்க்யேண பாதோநிதௌ
க்ருத்வா ஸேதுமரிந்தமோ
ஹரிபடாநுத்தார்ய பூதாதிநே |
க்ருத்வா ஸைந்யநிவேஶநம் ரகுபதி:
ஶைலே ஸுவேலே ஸ்திதோ
லங்காயா ஹ்ருதயம் நிருத்த்ய ஸஹ
தை ராமோ யதைவாந்தக: ‖ 60

ஸமுத்திரத்தில் நூற்றுப்பத்து யோஜனை தூரம் அகலமாக ஸேதுவைக் கட்டி, சத்துருக்களை வெல்லு பவனான ஸ்ரீராமன் சதுர்தசியன்று வானர வீரர்களைத் தாண்டச் செய்து, படைகளை அணிவகுத்து, அந்த வானர வீரர்களால் இலங்கையின் முக்கியமான பாகத்தைத் தகர்த்து, ஸுவேல பர்வதத்தில் யமன் போல் இருந்தான்.

संपूर्णा दिवसास्त्रिभिश्च दिवसैर्या च द्वितीया दिनं
सर्वे ते कपयः पयोजलनिधेरुत्तीर्य पारं गताः ।
गर्जन्तो निनदैर्निशाचरपुरीप्राकारमाक्रम्य ते
क्रोष्ट्रट्टालकगोपुरेषु शिखरेष्वारुह्य केचित् स्थिताः ॥ ६१ ॥

ஸம்பூர்ணா திவஸாஸ் த்ரிபிஶ்ச
திவஸைர் யா ச த்விதீயா திநம்
ஸர்வே தே கபய:
பயோஜலநிதேருத்தீர்ய பாரம் கதா: |

கர்ஜந்தோ நிநதை:
நிசாசரபுரீப்ராகாரமாக்ரம்ய தே
க்ரோஷ்ட்ரட்டாலககோபுரேஷு
சிகரேஷ்வாருஹ்ய கேசித் ஸ்திதா: ‖ 61

ஸம்பூர்ணமான நாட்கள் மூன்று. மூன்று நாட்களால் அந்த வானரர்கள் யாவரும் ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டி துவிதீயை தினத்தன்று அக்கரையை அடைந்தனர். அந்த வானரர்கள் பெருங் கூச்சலிட்டுக்கொண்டு ராக்ஷஸ பட்டணமாகிய இலங்கையின் பிராகாரத்தை ஆக்கிரமித்து மாடங்களிலும் மேடைகளிலும் கோபுரங்களிலும் சிலர் மலை யுச்சிகளிலும் ஏறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

अष्टौ तत्र ततस्तृतीयदिवसाद् यावद्दशम्या दिनं
लङ्कायाः परितः प्लवङ्गमबलस्यासीन्निवेशस्थितिः ।
प्राप्तौ तद्बलवीक्षकौ हरिदिने लङ्काधिपप्रेरिता-
वेकस्सारणसंज्ञयाऽपरशुको बद्धावुभौ वानरैः ॥ ६२ ॥

அஷ்டௌ தத்ர ததஸ் த்ருதீயதிவஸாத்
யாவத் தசம்யா திநம்
லங்காயா: பரித:
ப்லவங்கமபலஸ்யாஸீந் நிவேசஸ்திதி: ।
ப்ராப்தௌ தத்பலவீக்ஷகௌ
ஹரிதிநே லங்காதிபப்ரேரிதௌ
ஏகஸ் ஸாரணஸம்ஜ்ஞயாபரசுகோ
பத்தாவுபௌ வாநரை: ‖ 62

திருதியை ஆரம்பித்து தசமி தினத்துக்குள் எட்டு நாட்கள் சென்ற பிறகு இலங்கையைச் சுற்றி நாலு

பக்கங்களிலும் வானரசேனைக்கு இருப்பிடம் வகுக்கப் பட்டது. அந்த வானரர்களின் பலத்தைப் பார்வையிடுவதற்கு ஏகாதசியன்று இரண்டு பேர்கள் இலங்காதிபனால் அனுப்பப்பட்டு வந்தார்கள். ஒருவன் பெயர் ஸாரணன்; மற்றவன் சுகன். இவ்விருவரும் வானர வீரர்களால் கட்டப்பட்டார்கள்.

द्वादश्यां गणनां विधाय सकलद्वारेषु शाखामृगाः
आदिष्टाः सहसैन्यपै रघुपतिर्द्वार्युत्तरे संस्थितः।
तत्राट्टालक आगतो दशमुखो दृष्टस्सछत्रस्तदा
रामेणार्धशशाङ्कसायकमुखेनाच्छिन्नछत्रीकृतः ॥ ६३ ॥

த்வாதஶ்யாம் கணநாம் விதாய
ஸகலத்வாரேஷு ஶாகாம்ருகா:,
ஆதிஷ்டாஸ் ஸஹ ஸைந்யபை
ரகுபதிர் த்வார்யுத்தரே ஸம்ஸ்தித: |
தத்ராட்டாலக ஆகதோ தஶமுகோ
த்ருஷ்டஸ் ஸசத்ரஸ் ததா
ராமேணார்தஶஶாங்கஸாயகமு-
கேநாச்சிந்நசத்ரீக்ருத: ‖ 63

துவாதசியன்று எல்லா த்வாரங்களிலும் இருக்கும்படி கணக்கிட்டு வானரர்கள் உத்தரவிடப்பட்டார்கள். வடக்கு வாசலில் ஸேனாநாயகர்களுடன் ராமன் இருந்தான். அங்கு மேல்மாடத்தில் ராவணன் குடையுடன் வரக் கண்ட ராமன் அர்த்தசந்த்ராக்ருதியான பாணத்தினுல் குடையை அறுத்து அவனைக் குடையில்லாதவனுகச் செய்துவிட்டான்.

तस्यार्धाङ्गनिवेशिनी गुणवती मन्दोदरी साऽब्रवीत्
पश्याधीश चमूमिमां रघुपतेर्यावत् प्रकाशो दृशाम् ।
पश्याकथ्यमकत्थनाविरहितं साश्चर्यमेतत् परं
ये मज्जन्ति तरन्ति तेऽपि कपयः पृष्ठे स्थिताः प्रस्तराः ॥ ६४ ॥

தஸ்யார்தாங்கநிவேஶிநீ குணவதீ
மந்தோதரீ ஸாப்ரவீத்
பஶ்யாதீஶ சமூமிமாம் ரகுபதே:
யாவத் ப்ரகாஶோ த்ருஶாம் |
பஶ்யாகத்த்யமகத்தநாவிரஹிதம்
ஸாஶ்சர்யமேதத் பரம்
யே மஜ்ஜந்தி தரந்தி தேபி கபய:
ப்ருஷ்டே ஸ்திதா: ப்ரஸ்தரா: ‖ 64

அந்த ராவணனுடைய மடியில் இருந்துகொண்டிருக்கும் குணவதியான அந்த மந்தோதரி சொன்னதாவது—பிரபுவே! கண்ணுக்கு எட்டின தூரம் வரையில் இந்த ஸேனையைப் பாரும்! சொல்ல முடியாததும் தற்புகழ்ச்சி இல்லாததுமான இது வெகு ஆச்சரியமானது. யார் மூழ்கிருர்களோ அந்த வானரர்களும் தாண்டுகிருர்கள்! முதுகின் மேல் கற்கள் இருக்கின்றன!

ये त्रस्यन्ति करप्रचालनभयात् तैर्वेष्टिता त्वत्पुरी
यौ भक्ष्यौ पिशिताशिनां लयकरौ प्राप्तौ च तौ मानवौ ।
या सीमा न विलङ्घिताऽमरगणैः सा वानरैर्लङ्घिता
जातः कालविपर्ययस्तव रिपोरङ्कं गतः सोदरः ॥ ६५ ॥

யே த்ரஸ்யந்தி கரப்ரசாலநபயாத்
தைர் வேஷ்டிதா த்வத்புரீ
யெள பக்ஷ்யெள பிஶிதாஶிநாம் லயகரெள
ப்ராப்தெள ச தெள மாநவெள ।
யா ஸீமா ந விலங்கிதாமரகணை:
ஸா வாநரைர் லகிங்தா
ஜாத: காலவிபர்யயஸ் தவ
ரிபோரங்கம் கதஸ் ஸோதர: ॥ 65

கையை அசைத்தால் எவர்கள் பயப்படுவார்களோ அவர்களால் உன் பட்டனம் சூழப்பட்டது. ராக்ஷஸர்களுக்கு எவர் ஆஹாரமாவர்களோ அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இருவரே ராக்ஷஸர்களை ஒழிப்பவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். எந்த எல்லையைத் தேவர்களாலும் தாண்ட இயலவில்லையோ அந்த எல்லையை வானரர்கள் தாண்டியிருக்கிறார்கள். காலத்துக்கு மாறுதல் வந்துவிட்டது. உமது உடன்பிறந்தவன் சத்துருவினுடன் சேர்ந்திருக்கிறான்.

येनैकेन हताः खरादय इमे त्वद्वीर्यतस्तेऽधिकाः
तस्यापश्यत आगतः प्रियतमां हृत्वा च दुर्गान्तरम् ।
सोऽयं सेतुविधिं विधाय जलधौ प्राप्तस्त्रिकूटाचलं
पश्यन् विंशतिलोचनैरपि भवानन्धः कथं वल्लभ ॥ ६६ ॥

யேநைகேந ஹதா: கராதய:
இமே த்வத்வீர்யதஸ் தேதிகா:
தஸ்யாபஶ்யத ஆகத: ப்ரியதமாம்
ஹ்ருத்வா ச துர்காந்தரம் ।

ஸோயம் ஸேதுவிதிம் விதாய
ஜலதௌ ப்ராப்தஸ் த்ரிகூடாசலம்
பஶ்யந்விம்ஶதிலோசநைரபி
பவாநந்த: கதம் வல்லப ‖ 66

எந்த ஒரு ராமனால் உன் வீர்யத்தைக் காட்டிலும் அதிக வீர்யமுள்ள அந்த கரன் முதலியவர்கள் கொல்லப்பட்டார்களோ, அந்த ராமனுடைய கண்ணுக்குப் புலப்படாமலே அவனுடைய பார்யையை எடுத்துக்கொண்டு கோட்டையின் நடுவில் வந்து விட்டீர். அதே ராமன் ஸமுத்திரத்தில் அணைக்கட்டு கட்டி த்ரிகூட பர்வதத்துக்கு வந்துவிட்டான். இருபது கண்களாலும் பார்க்குமவராக இருந்தும், வல்லபரே, ஏன் நீர் கண்ணில்லாதவராக இருக்கிறீர்?

हित्वा शीर्षपरम्परां प्रसुतया छित्वाऽऽतपत्राणि ते
रामेणाद्य पुलस्त्यवंशदहने कारुण्यमाविष्कृतम् ।
एकस्तेऽवसरोऽस्ति संप्रति रिपोःसन्धिं विधातुं विभो
श्रीरामस्य समर्पय प्रियतमां जीवन्त्वमी राक्षसाः ॥ ६७ ॥

ஹித்வா சீர்ஷபரம்பராம் ப்ரபுதயா
சித்வாதபத்ராணி தே
ராமேணாத்ய புலஸ்த்யவம்ஶதஹநே
காருண்யமாவிஷ்க்ருதம் |
ஏகஸ் தேவஸரோஸ்தி ஸம்ப்ரதி ரிபோ:
ஸந்திம் விதாதும் விபோ
ஸ்ரீராமஸ்ய ஸமர்ப்பய ப்ரியதமாம்
ஜீவந்த்வமீ ராக்ஷஸா: ‖ 67

உம்முடைய தலைவரிசையை விட்டுவிட்டு, பிரபு வாகையினால் உம்முடைய குடையை மாத்ரம் அறுத்து ராமனால் இப்போது புலஸ்த்ய வம்சத்தை அழிப்பதில் தயவு காட்டப்பட்டது. பிரபுவே, சத்துருவுடன் ஸமாதானம் பண்ணிக்கொள்வதற்கு இப்போது ஒரு வாய்ப்பு உமக்கு இருக்கிறது. ஸ்ரீராமனுடைய பத்தினியை ஸமர்ப்பித்துவிடும். இந்த ராக்ஷஸர்கள் பிழைக்கட்டும்.

बद्धौ यौ शुकसारणौ रघुपतेरादेशतो वानरैः
मुक्तौ स्वीयनिबन्धनात्पुनरपि प्राप्तौ दशास्यान्तिकम्।
ताभ्यां वर्णयतां(?)प्लवङ्गमपतेरूर्जस्वि विस्फूर्जितं
जृम्भायन्ति हरीश्वरास्तव पुरीग्रासार्थमास्यं मुहुः ॥ ६८ ॥

பத்தௌ யௌ ஶுகஸாரணௌ
ரகுபதேராதேஶதோ வானரை:
முக்தௌ ஸ்வீயநிபந்தநாத் புநரபி
ப்ராப்தௌ தஶாஸ்யாந்திகம் |
தாப்யாம் வர்ணயதாம் (?)
ப்லவங்கமபதேரூர்ஜஸ்வி விஸ்பூர்ஜிதம்
ஜ்ரும்பாயந்தி ஹரீஶ்வராஸ் தவ
புரீக்ராஸார்ததமாஸ்யம் முஹு: ‖ 68

ஸ்ரீராமனுடைய உத்தரவினால் எந்த ஶுகன் ஸாரணன் என்ற இருவரும் வானரர்களால் கட்டப் பட்டார்களோ அவ்விருவரும் தங்கள் தங்கள் கட்டு களிலிருந்து விடுபட்டவர்களாய் மறுபடியும் நாதனே உன்னுடைய ஸமீபம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர் களால் பெருமை உடையவனாகச் சொல்லப்பட்ட வாநராதிபதியினுடைய முழக்கம் பலமானது.

வாநரர்கள் உன்னுடைய பட்டணத்தை விழுங்கு வதற்காக வாயை அடிக்கடி திறக்குகிருர்கள்.

त्वं वेत्सि स्वयमेव नाथ सकलं बाह्वोर्बलं वालिनः
स श्रीरामनियुक्तमार्गणहतः प्राणैर्विमुक्तः क्षणात् ।
तस्यैवास्य महात्मनः प्रियतमां हृत्वा कुबुध्याऽऽगतो
नूनं ते विधिना कुलक्षयकृते कृत्येयमुत्पादिता ॥ ६९ ॥

த்வம் வேத்ஸி ஸ்வயமேவ நாத
ஸகலம் பாஹ்வோர் பலம் வாலிந:
ஸ ஸ்ரீராமநியுக்தமார்கணஹத:
ப்ராணைர் வியுக்த: க்ஷணாத் ।
தஸ்யைவாஸ்ய மஹாத்மந:
ப்ரியதமாம் ஹ்ருத்வா குபுத்யாகத:
நூநம் தே விதிநா குலக்ஷயக்ருதே
க்ருத்யேயமுத்பாதிதா ॥ 69

நாதனே! வாலியின் பாஹு பலம் எல்லாம் உமக் கேத் தெரியும். அந்த வாலி ஸ்ரீராமனுல் ஏவப்பட்ட பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டவனுய் க்ஷணத்துக்குள் பிராணனை விட்டுவிட்டான். அப்படிப்பட்ட மஹாத்மா வான இந்த ஸ்ரீராமனுடைய பார்யையைக் கெட்ட புத்தியால் தூக்கிக்கொண்டுவந்துவிட்டீர். உம்முடைய குலத்தை அழிப்பதற்காகவே ப்ரஹ்மாவினுல் இவள் அபிசாரம் செய்வதற்காக உண்டுபண்ணப் பட்டாள்.

मैन्दं पश्य उदङ्मुखो दशमुख त्वामीक्षते क्रुद्धदृक्
द्राग् द्विविदो ग्रसन्निव पुरीमास्यं विकास्य स्थितः ।
नीलोऽयं समरे प्रहस्तमवृणोद्धन्तुं हरीणां पुरः
सेतुर्येन विनिर्मितो जलनिधौ सोऽयं नलो दृश्यते ॥ ७० ॥

மைந்தம் பஶ்ய உதங்முகோ
தஶமுக த்வாமீக்ஷதே க்ருத்தத்ருக்
க்ருத்தோயம் த்விவிதோ க்ரஸந்நிவ
புரீமாஸ்யம் விகாஸ்ய ஸ்தித: |
நீலோயம் ஸமரே ப்ரஹஸ்தமவ்ருணோத்
ஹந்தும் ஹரீணாம் புர:
ஸேதுர் யேந விநிர்மிதோ ஜலநிதௌ
ஸோயம் நலோ த்ருஶ்யதே || 70

தசமுகரே! வடக்கு முகமாக, மைந்தனைப் பாரும். கோபங்கொண்ட கண்களையுடையவனாக அவன் உம்மைப் பார்க்கிறான். கோபங்கொண்ட இந்த த்விதனும் பட்டணத்தை விழுங்குபவன்போல் வாயைத் திறந்துகொண்டு நிற்கிறான். இந்த நீலன் பிரஹஸ்தனை வானரங்களெதிரில் கொல்லுவதாக விரும்புகிறான். எவன் ஸமுத்திரத்தில் ஸேதுவைக் கட்டினானோ அந்த நலன் தென்படுகிறான்.

एष त्वङ्गद ऊर्ध्वदृक् समबलस्तातस्य यो वालिनः
प्राकाराग्रमिवारुरुक्षुरधुना चास्तेऽप्यवज्ञाय नः ।
ऋक्षेशोऽत्र महाभुजो निजचमूमध्यस्थितो राजते
वृद्धो युद्धविशारदः स बलवान् धीमानयं जाम्बवान् ॥७१॥

ஏஷ த்வங்கத ஊர்த்வத்ருக் ஸமபலஸ்
தாதஸ்ய யோ வாலிந:
ப்ராகாராக்ரமிவாருருக்ஷுரதுநா
சாஸ்தேப்யவஜ்ஞாய ந: |
ரிக்ஷேஶோத்ர மஹாபுஜோ
நிஜசமூமத்யஸ்திதோ ராஜதே
வ்ருத்தோ யுத்தவிஶாரத:
ஸ பலவாந் தீமாநயம் ஜாம்பவாந் || 71

தகப்பனுன வாலிக்கு இணையான பலம்கொண்ட இந்த அங்கதன் உயரப் பார்த்துக்கொண்டு, நம்மை அவமதித்து மதிள்சுவர் நுனியில் ஏற விருப்பமுடையவன்போல் இப்போது இருக்கிறுன். நீண்ட கைகளையுடையவனும், வயது முதிர்ந்தவனும், தன் ஸேனையின் நடுவிலிருப்பவனும், யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனும், கரடிகளுக்கு அரசனுக விளங்குகிறவனும் பலமுள்ளவனும் புத்தியுடையவனுமான அந்த ஜாம்பவான் என்பவன் இதோ விளங்குகிறுன்.

एकैकोऽप्यतिविक्रमो भुजबलेनोद्धर्तुमुर्वीं क्षमः
का लङ्का तृणतूलपुञ्जनिचयो वास्ते हरीणां पुरः ।
एते वानरमर्कटा इति मतिर्माभूद्भवच्चेतसि
सर्वे देवपराक्रमा रघुपतेरादेशमाकाङ्क्षिणः ॥ ७२ ॥

ஏகைகோப்யதிவிக்ரமோ
புஜபலேநோத்தர்த்துமுர்வீம் க்ஷம:
கா லங்கா த்ருணதூலபுஞ்ஜநிசயோ
வாஸ்தே ஹரீணும் புர: ।
ஏதே வாநரமர்கடா இதி மதிர்
மா பூத் பவச்சேதஸி
ஸர்வே தேவபராக்ரமா
ரகுபதேராதேஶமாகாங்க்ஷிண: ॥ 72

ஒவ்வொரு வானரனும் மிக்கபராக்கிரமமுடையவன்; தன் கைகளின் சக்தியினுல் பூமியைத் தூக்க வல்லவன். லங்கை என்னவோ, புல் பஞ்சு புதர்க் கூட்டம்போல் வானரங்களின் முன் இருக்கிறது! இவர்கள் வானரங்கள் மார்க்கடங்கள் என்று உமது

மனத்தில் எண்ணம் வேண்டாம். யாவரும் தேவதைகளுக்கு ஒப்பான பராக்கிரமமுடையவர்கள்; ஸ்ரீராமனின் உத்தரவை எதிர்பார்த்திருப்பவர்கள்.

श्रीरामोऽत्र निरीक्ष्यतां हरिपतेरुत्सङ्गशीर्षोऽक्षहा
यस्तस्याङ्ककृताङ्घ्रिपद्मयुगलस्त्वत्सोदरोक्तिश्रुतिः ।
आस्ते हेममृगस्य चर्मणि वपुः कृत्वेषुमालोकयन्
नेत्राग्रेण च लक्ष्मणाहृतमसौ नाशाय वंशस्य ते ॥ ७३ ॥

ஸ்ரீராமோத்ர நிரீக்ஷ்யதாம்
ஹரிபதேருத்ஸங்கஶீர்ஷோக்ஷஹா
யஸ் தஸ்யாங்கக்ருதாங்க்ரி-
பத்மயுகலஸ்த்வத்ஸோதரோக்திஶ்ருதி: |
ஆஸ்தே ஹேமம்ருகஸ்ய சர்மணி வபு:
க்ருத்வேஷுமாலோகயந்
நேத்ராக்ரேண ச லக்ஷ்மணாஹ்ருதமஸௌ
நாஶாய வம்ஶஸ்ய தே ‖ 73

ஸுக்ரீவன் மடியில் தலையை வைத்துக்கொண்டும், அக்ஷகுமாரனைக் கொன்ற அந்த ஹநுமான் மடியில் வைக்கப்பட்ட தாமரை போன்ற தன் இணையடிகளையுடையவனும், உம் தம்பி விபீஷணன் சொல்லுக்குக் காது கொடுத்துக்கொண்டும், பொன்மானின் அஜினத்தில் படுத்துக்கொண்டும், உமது வம்சத்தை நாசம் செய்வதற்காக லக்ஷ்மணனால் கொண்டுவரப்பட்ட பாணத்தைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டும் விளங்கும ஸ்ரீராமன் இந்த இடத்தில் இருக்கிறான், பார்க்கலாம்.

दृष्ट्वा कीर्तिविनाशनोद्यममहं तातस्य(नाथस्य)ते सन्निधौ
दातुं ते मतिमागता विहितवान् यत् कर्म गर्ह्यं भवान् ।
पीतं तद्विषमात्मनो निधनदं हालाहलं दुर्मते
लङ्कां त्वं त्यज जानकीं च यदि ते वाञ्छा चिरं जीविते ॥७४॥

த்ருஷ்ட்வா கீர்த்திவிநாஶநோத்யமமஹம்
தாதஸ்ய (நாதஸ்ய) தே ஸந்நிதௌ
தாதும் தே மதிமாகதா விஹிதவாந்
யத் கர்ம கர்ஹ்யம் பவாந் |
பீதம் தத்விஷமாத்மநோ நிதநதம்
ஹாலாஹலம் துர்மதே
லங்காம் த்வம் த்யஜ ஜாநகீம் ச
யதி தே வாஞ்சா சிரம் ஜீவிதே ‖ 74

புகழைக் கெடுத்துக்கொள்ளுவதற்காகச் செய்யும் காரியத்தைப் பார்த்து நாதனை உமக்கு புத்தி சொல்ல நான் உம்மிடம் வந்தேன். நீர் நிந்த்யமான எந்தக் காரியத்தைச் செய்தீரோ அது ஆத்மநாசத்துக்காக உட்கொண்ட ஹாலாஹல விஷம் போன்றது. துர்மதே! நீர் லங்கையை விட்டுவிடும். நெடுநாள் பிழைத்திருக்க விருப்பமுண்டானல் ஜானகியையும் விட்டுவிடும்.

सोऽयं राक्षसधूमकेतुरुदितः पश्यान्ध हृच्चक्षुषा
क्रव्यादामपि राक्षसीं त्यजति नो रामः कुतो राक्षसान् ।
तस्माच्छीघ्रतरं प्रयाहि सकलैः सार्धं स्वकैरङ्गजैः
लङ्केयं शरणागतस्य भवतो भ्रातुः प्रसादीकृता ॥ ७५ ॥

ஸோயம் ராக்ஷஸதூமகேதுருதித:
பஶ்யாந்த ஹ்ருச்சக்ஷுஷா
க்ரவ்யாதாமபி ராக்ஷஸீம் த்யஜதி நோ ராம:
குதோ ராக்ஷஸாந் |
தஸ்மாத் சீக்ரதரம் ப்ரயாஹி
ஸகலைஸ் ஸார்தம் ஸ்வகைரங்கஜை:
லங்கேயம் ஶரணாகதஸ்ய பவதோ ப்ராது:
ப்ரஸாதீக்ருதா ‖ 75

அந்த ராமன் ராக்ஷஸர்களுக்கு தூமகேதுவாக உண்டாயிருக்கிறன். குருடனே! மனக்கண்ணல் பார்ப்பாயாக. ராக்ஷஸ ஸ்திரீயையும் விடமாட்டாதவன் ராமன். ராக்ஷஸர்களை எப்படி விடுவான்? ஆகையால் உன் பிள்ளைகள் எல்லாருடனும் சீக்கிரம் புறப்படு. சரணுகதனுன உன் தம்பிக்கு இந்த இலங்கை அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

आदौ येन हता किशोरवयसा स्त्री राक्षसी ताटका
मुक्ता तेऽवरजा हि पातकमतेर्विघ्राणकर्णीकृता ।
कस्तस्याविनयं विधाय सुचिरं जीवेत रे राक्षस
नूनं दाशरथेः शरैर्हृतशिरश्श्रेणिः क्षितिं यास्यसि ॥ ७६ ॥

ஆதௌ யேந ஹதா கிஶோரவயஸா
ஸ்த்ரீ ராக்ஷஸீ தாடகா
முக்தா தேவரஜா ஹி பாதகமதே:
விக்ராணகர்ணீக்ருதா |
கஸ் தஸ்யாவிநயம் விதாய ஸுசிரம்
ஜீவேத ரே ராக்ஷஸ
நூநம் தாஶரதே: ஶரைர் ஹ்ருதஶிரஶ்ஶ்ரேணி:
க்ஷிதிம் யாஸ்யஸி ‖ 76

இளம்வயதான ராமனுல் முதல்முதலாக ராக்ஷஸ ஸ்திரீயான தாடகை கொல்லப்பட்டாள். பாபிஷ்டமானபுத்தியையுடைய உன் தங்கை மூக்கு காதுகள் இல்லாமல் செய்து அனுப்பப்பட்டாள். ராக்ஷஸனே, அந்த ராமனுக்கு அநீதியைச் செய்து எவன் நீண்ட காலம் வாழ்வான்? நிச்சயமாக ராமனுடைய பாணங்களால் தலை வரிசைகள் அறுக்கப்பட்டவனுய் பூமியில் விழுவாய்.

एवं तद्वचनैः प्रहस्य दशभिर्वक्त्रैस्ततो रावण-
श्चाहूयात्मसमस्तराक्षसचमूनाथान् सुनिश्चित्य तैः ।
युद्धार्थं त्रिदशी दिनास्त्रिभिरथो यावत्कुहूवासरं
संख्यां तत्र विधाय राक्षसपतीन् स्थानेष्वथारोपयत् ॥ ७७ ॥

ஏவம் தத்வசனை: ப்ரஹஸ்ய தசபிர்
வக்த்ரைஸ் ததோ ராவண:,
சாஹூயாத்மஸமஸ்தராக்ஷஸசமூநாதாந்
ஸுநிச்சித்ய தை: ।
யுத்தார்த்தம் த்ரிதசீ திநாஸ்
த்ரிபிரதோ யாவத்குஹூவாஸரம்
ஸங்க்யாம் தத்ர விதாய
ராக்ஷஸபதீந் ஸ்தாநேஷ்வதாரோபயத் ‖ 77

இம்மாதிரி அந்த மந்தோதரியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு ராவணன் பத்து முகங்களாலும் சிரித்துப் பிறகு தன்னுடைய எல்லா ஸைனியத் தலைவர்களையும் கூப்பிட்டு, அவர்களுடன் யுத்தத்துக்காக செய்ய வேண்டிய கார்யத்தை நிச்சயம் செய்து, 33 நாள் அமாவாஸ்யை வரையில் கணக்குப்பண்ணி ராக்ஷஸத் தலைவர்களை அந்த அந்த இடங்களுக்கு ஏற்படுத்தினுன்.

माघस्याद्यदिने गतो रघुपतेरादेशतश्चाङ्गदो
दूतो राक्षसराजसंसदि तदा साक्षेपमाख्यातवान् ।
धर्मद्वारपथा सबान्धव पुरात् क्रव्यादराज व्रज
श्रीरामेण विभीषणोऽत्र सुचिरं लङ्काधिपः स्थापितः ॥७८॥

மாகஸ்யாத்யதிநே கதோ
ரகுபதேராதேஶதஶ் சாங்கதோ
தூதோ ராக்ஷஸராஜஸம்ஸதி
ததா ஸாக்ஷேபமாக்யாதவாந் |
தர்மத்வாரபதா ஸபாந்தவ புராத்
க்ரவ்யாதராஜ வ்ரஜ
ஸ்ரீராமேண விபீஷணோத்ர ஸுசிரம்
லங்காதிப: ஸ்தாபித: ‖ 78

மாக மாதம் முதல் நாளன்று ஸ்ரீராமனுடைய உத்தரவினுல் அங்கதன் தூதனுகப் போனுன். அப்போது ராக்ஷஸ ராஜனுடைய ஸபையில், “பந்துக்களுடன் கூடிய ராக்ஷஸராஜனே, தர்மத்வாரம் வழியாக பட்டணத்திலிருந்து வெளியே போய்விடு. ஸ்ரீராமனுல் விபீஷணன் நீண்ட காலம் இங்கு இலங்கைக்கு அதிபதியாக்க ஸ்தாபிக்கப் பட்டான்.” என்று அவமதித்து பேசினுன்:

इत्यादीनि वचांसि कर्णकटुकान्याकर्ण्य लङ्काधिपः
क्रुद्धश्चाङ्गदबन्धनाय बहुशो रक्षोगणानादिशत् ।
हत्वा वालिसुतो बलेन सकलानङ्घ्रिप्रहारेण तद्-
भित्त्वा राजशिरोगृहं गगनतो गर्जन्नुपेतः पुनः ॥ ७९ ॥

இத்யாதீநி வசாம்ஸி
கர்ணகடுகாந்யாகர்ணய லங்காதிப:
க்ருத்தஸ் சாங்கதபந்தநாய
பஹூஸோ ரக்ஷோகணுநாதிஸத் |
ஹத்வா வாலிஸூதோ பலேந
ஸகலாநங்க்ரிப்ரஹாரேண தத்
பித்த்வா ராஜஸிரோக்ருஹம் ககநதோ
கர்ஜந்நுபேத: புந: ‖ 79

இம்மாதிரியான காதுக்குக் கடுமையான வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கோபங்கொண்ட இலங்கை வேந்தன் அங்கதனைப் பிடித்துக் கட்டும்படி அநேக ராக்ஷஸர்களை வெகுவாக உத்தரவு பண்ணினான். வாலிமகனான அங்கதனும் பலங் கொண்ட காலால் அடித்து எல்லாரையும் கொன்று அந்த ராஜமாளிகையைப் பிளந்துவிட்டு ஆகாயமார்க்கமாகக் கர்ஜனை செய்துகொண்டு மறுபடியும் வந்தான்.

आहूयाथ निशाचरं दशमुखो मायाविनं चाब्रवीत्
सीताभर्तृशिरोऽनुजस्य च शिरः सीतापुरः प्रक्षिप ।
मायां तेन समाश्रितेन च कृतं शीर्षद्वयं जानकी
दृष्ट्वा मोहमुपागता त्रिजटया भूयो विमोहीकृता ॥८०॥

ஆஹூயாத நிஸாசரம் தஸமுகோ
மாயாவிநம் சாப்ரவீத்
ஸீதாபர்த்ருஸிரோநுஜஸ்ய ச ஸிர:
ஸீதாபுர: ப்ரக்ஷிப |
மாயாம் தேந ஸமாஸ்ரிதேந ச
க்ருதம் ஸீர்ஷத்வயம் ஜாநகீ
த்ருஷ்ட்வா மோஹமுபாகதா த்ரிஜடயா
பூயோ விமோஹீக்ருதா ‖ 80

பிறகு ராவணன், மாயாவியான ராக்ஷஸனை அழைத்து ஸீதையின் கணவனுடைய தலையையும் தம்பியான லக்ஷ்மணனுடைய தலையையும் ஸீதையின் எதிரில் வைக்கும்படி உத்தரவிட்டான். மாயை தெரிந்தவனான அந்த ராக்ஷஸனால் செய்யப்பட்ட இரண்டு தலைகளையும் ஜானகி பார்த்து மூர்ச்சித்தாள். திரிஜடையினால் மறுபடியும் மூர்ச்சை தெளியப் பெற்றாள்.

माघे सप्तभिरष्टमीति दिवसैः शुक्ले द्वितीयादिनात्
रक्षोवानरसैन्ययोः समभवद्युद्धं ततः संकुलम् ।
बद्धौ दाशरथी पुरन्दरजिता तौ नागपाशैर्निशि
मायां श्रित्य विमोहितौ निपतितौ भूमौ नवम्यां रणे ॥ ८१ ॥

மாகே ஸப்தபிரஷ்டமீதி திவஸை:
ஶுக்லே த்விதீயாதிநாத்
ரக்ஷோவாநரஸைந்யயோ:
ஸமபவத் யுத்தம் தத: ஸங்குலம் |
பத்தௌ தாஶரதீ புரந்தரஜிதா
தௌ நாகபாஶைர் நிஶி
மாயாம் ஶ்ரித்ய விமோஹிதௌ
நிபதிதௌ பூமௌ நவம்யாம் ரணே ‖ 81

பிறகு மாக மாஸத்தில் ஏழு எட்டு நாட்களாக, சுக்லத்விதீயை முதல் ராக்ஷஸ ஸைன்யத்துக்கும் வானர ஸைன்யத்துக்கும் ஸங்குல யுத்தம் நடந்தது. ராத்திரி, மாயையைக் கைப்பற்றி இந்திரஜித்தினால் ராம லக்ஷ்மணர்கள் இருவரும் யுத்தத்தில் நாகபாசங்களால் கட்டப்பட்டவர்களாய் மூர்ச்சித்துப் பூமியில் நவமியன்று வீழ்ந்தார்கள்.

धात्रादेशत आगतोऽथ गरुडो रामेण चित्ते स्मृतो
मुक्तौ सर्पनिबन्धनैः सपदि तत्स्पर्शाद्दशम्यां दिने ।
आसीत् तत्र दिनद्वयं हरिदिने युद्धावहारस्ततो
द्वादश्यां पवनात्मजेन निहतो धूम्राक्षरक्षोधिपः ॥ ८२ ॥

தாத்ராதேஶத ஆகதோத கருடோ
ராமேண சித்தே ஸ்ம்ருதோ
முக்தௌ ஸர்ப்பநிபந்தநைஸ் ஸபதி
தத்ஸ்பர்ஶாத் தஶம்யாம் திநே |
ஆஸீத் தத்ர திநத்வயம்
ஹரிதிநே யுத்தாவஹாரஸ் ததோ
த்வாதஶ்யாம் பவநாத்மஜேந
நிஹதோ தூம்ராக்ஷரக்ஷோதிப: ‖ 82

பிறகு ராமனுல் மனத்தில் நினைக்கப்பட்ட கருடன் பிரம்மாவின் உத்தரவினுல் வந்தான். கருடன் தொட்டதனுல் உடனே தசமியன்று நாகபாசத்தி னின்றும் ராமலக்ஷ்மணர்கள் விடுபட்டார்கள். அப்போது இரண்டு நாட்கள் கடந்தன. பிறகு யுத்த மாரம்பமாயிற்று. த்வாதசியன்று அனுமானுல் தூம்ராக்ஷன் என்கிற ராக்ஷஸன் கொல்லப்பட்டான்.

तेनैवाथ हतस्त्वनङ्गदिवसे चाकम्पनः संयुगे
भूताया दिवसात् प्रहस्तमवधीन्नीलस्त्रिभिर्वानरैः ।
श्रीरामेण ततस्त्रिभिश्च दिवसैर्यावच्चतुर्थीदिनं
बाणैर्वह्निशिखोपमैर्दशमुखो विद्रावितः सङ्गरात् ॥ ८३ ॥

தேநைவாத ஹதஸ் த்வநங்கதிவஸே
சாகம்பநஸ் ஸம்யுகே
பூதாயா திவஸாத் ப்ரஹஸ்தமவதீத்
நீலஸ் த்ரிபிர் வாநரை: |

ஸ்ரீராமேண ததஸ் த்ரிபிஶ்ச
திவஸைர் யாவச்சதுர்த்தீதிநம்
பாணைர் வஹ்நிஶிகோபமைர் தஶமுகோ
வித்ராவிதஸ் ஸங்கராத் || 83

பிறகு யுத்தத்தில் அந்த ஹநுமானாலேயே திரயோதசியன்று அகம்பனன் கொல்லப்பட்டான். சதுர்த்தசியன்று நீலன் என்பவன் மூன்று வானரர்களோடு சேர்ந்து பிரஹஸ்தனைக் கொன்றான். பிறகு மூன்று நாள்கள் கழித்துச் சதுர்த்தியன்று ஸ்ரீராமனால் அக்கினிஜ்வாலைகள் போன்ற பாணங்களால் யுத்தத்திலிருந்து ராவணன் துரத்தியடிக்கப்பட்டான்.

पञ्चम्या दिवसाच्चतुर्भिरनुजो यः कुम्भकर्णो बली
लङ्केशेन विबोधितः समभवद्युद्धावहारस्तदा ।
सोऽयं वानरभक्षको रणमुखे रामेण षड्भिर्दिनैः
बाणौघैर्विनिपातितोऽवयवशश्छित्त्वा वपुश्शीघ्रगैः ॥ ८४ ॥

பஞ்சம்யா திவஸாச் சதுர்பிரநுஜோ யः
கும்பகர்ணோ பலீ
லங்கேஶேந விபோதிதஸ் ஸமபவத்
யுத்தாவஹாரஸ் ததா |
ஸோயம் வாநரபக்ஷகோ ரணமுகே
ராமேண ஷட்பிர் திநை:
பாணௌகைர் விநிபாதிதோவயவஶஶ்
சித்த்வா வபுஶ் ஶீக்ரகை: || 84

பஞ்சமி கழித்து நாலாவது நாள் பலிஷ்டனான கும்பகர்ணன் லங்காதிபதியினால் எழுப்பப்பட்டான். அப்பொழுது யுத்தம் ஆரம்பமாயிற்று. யுத்தத்தில்

வானரர்களைத் தின்பவனுன அந்த கும்பகர்ணன் ஆறு தினங்களில் சீக்கிரமாகச் செல்லும் பாணங்களால் உடம்பை ஒவ்வொரு அவயவமாக துண்டித்துக் கொல்லப்பட்டான்.

श्रुत्वा तस्य सहोदरस्य निधनं शोकार्दितो रावणः
कृष्णे पञ्चदशीदिने च विलपन् युद्धावहारं तदा ।
मासे फाल्गुनिकस्य चाद्यदिवसाद्यावच्चतुर्थीदिनं
विख्याता भुवने नरान्तकमुखाः पञ्चैव ते घातिताः ॥ ८५ ॥

ஶ்ருத்வா தஸ்ய ஸஹோதரஸ்ய
நிதநம் ஶோகார்திதோ ராவண:
க்ருஷ்ணே பஞ்சதஶீதிநே ச
விலபந் யுத்தாவஹாரம் ததா ।
மாஸே பால்குநிகஸ்ய
சாத்யதிவஸாத் யாவச்சதுர்த்தீதிநம்
விக்யாதா புவநே நராந்தகமுகா:
பஞ்சைவ தே காதிதா: ‖ 85

கிருஷ்ணபக்ஷம் பதினைந்தாவது நாள் உடன்பிறந்தவனுன அந்தக் கும்பகர்ணனுடைய மரணத்தைக் கேட்டு மிகுந்த சோகத்தை அடைந்த ராவணன் அழுது கொண்டு யுத்தத்தை ஆரம்பித்தான். அப்போது பால்குன மாஸம் முதல் நாள் முதல் சதுர்த்தி வரையில் உலகில் மிக்க புகழ் பெற்றவர்களான நராந்தகன் முதலிய ஐந்து பேர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள்.

पञ्चम्या दिवसात्रिभिश्च दिवसै रक्षोऽतिकायो हतः
त्वष्टम्या दिनपञ्चकेन निहतौ कुम्भो निकुम्भोऽप्युभौ ।

विख्यातो मकराक्षराक्षसपतिः सोऽयं चतुर्भिर्दिनैः
संग्रामे निहतो वलीमुखवरैः कुर्वन् महाविक्रमम् ॥ ८६ ॥

பஞ்சம்யா திவஸாஸ் த்ரிபிஶ்ச
திவஸை ரக்ஷோதிகாயோ ஹத:
த்வஷ்டம்யா திநபஞ்சகேந நிஹதௌ
கும்போ நிகும்போப்யுபௌ ।
விக்யாதோ மகராக்ஷராக்ஷஸபதி:
ஸோயம் சதுர்பிர் திநை:
ஸங்க்ராமே நிஹதோ வலீமுகவரை:
குர்வந் மஹாவிக்ரமம் ‖ 86

பஞ்சமி முதல் மூன்று தினங்களில் அதிகாயன் என்ற ராக்ஷஸன் கொல்லப்பட்டான். அஷ்டமி முதல் ஐந்து நாட்களில் கும்பன் நிகும்பன் என்ற இருவரும் கொல்லப்பட்டனர். மகராக்ஷன் என்று பிரஸித்தி பெற்ற ராக்ஷஸன் நாலு நாட்களில் யுத்தத்தில் பெரிய பராக்கிரமத்தைக் காண்பித்தாலுயினும் சிறந்த வானரர்களால் கொல்லப்பட்டான்.

सन्तर्प्याग्निमथो नभश्चररथं संप्राप्य दिव्यं ततो
रात्रौ शक्रजिता जितं पुनरतः कृष्णद्वितीयादिने ।
ओषध्यानयनैस्तृतीयदिवसाद्यावत् तिथिः सप्तमी
श्रीरामो दिनपञ्चकं च कृतवान् युद्धावहारं तदा ॥ ८७ ॥

ஸந்தர்ப்யாக்நிமதோ நபஶ்சரரதம்
ஸம்ப்ராப்ய திவ்யம் ததோ
ராத்ரௌ ஶக்ரஜிதா ஜிதம் புநரத:
க்ருஷ்ணத்விதீயாதிநே ।

ஒஷத்யாநயநைஸ் த்ரிதீயதிவஸாத்
யாவத் திதிஸ் ஸப்தமீ
ஸ்ரீராமோ திநபஞ்சகம் ச
க்ருதவாந் யுத்தாவஹாரம் ததா ‖ 87

பிறகு க்ருஷ்ணத்வீதியையன்று ராத்திரியில் அக்கினி பகவானைத் திருப்திப்படுத்தி, திவ்யமான ஆகாயத்தில் நடையாடும் ரதத்தை அடைந்து, இந்திரஜித்தினுல் ஜயம் பெறப்பட்டது. ஒஷதி கொண்டுவருவது முதலிய காரியங்களால் மூன்ருவது நாள் முதல் ஸப்தமி வரையில் ஸ்ரீராமர் ஐந்து தினங்கள் யுத்தம் செய்தார்.

अष्टम्या दिवसात् ततस्तु दिवसैः षड्भिर्हतश्चेन्द्रजित्
कुर्वन् युद्धमनूपमं च विचरन् सौमित्रिणा विक्रमात् ।
गाढं शोकभरेण रुद्धहृदयो मोहं गतो रावणो
भूताया दिवसे रुरोद सुभृशं कृत्वावहारं तदा ॥ ८८ ॥

அஷ்டம்யா திவஸாத் ததஸ்து
திவஸைஷ்ஷட்பிர் ஹதஶ் சேந்த்ரஜித்
குர்வந் யுத்தமநூபமம் ச விசரந்
ஸௌமித்ரிணு விக்ரமாத் |
காடம் ஶோகபரேண ருத்தஹ்ருதயோ
மோஹம் கதோ ராவணு
பூதாயா திவஸே ருரோத ஸுப்ருஶம்
க்ருத்வாவஹாரம் ததா ‖ 88

பிறகு அஷ்டமி முதல் ஆறு நாட்கள் நிகரற்ற யுத்தம் செய்துவந்த இந்திரஜித் என்பவன் லக்ஷ்மணனுல் பராக்கிரமத்தால் கொல்லப்பட்டான். அதிக துக்கத்

ஞல் நன்கு மனமுடைந்து மோஹமடைந்த ராவணன் சதுர்த்தசியன்று யுத்தம் செய்து நன்கு அழுதான்.

प्राप्ते पञ्चदशीदिने दशमुखो युद्धाय रक्षोधिपैः
 सार्धं शेषसमन्वितो हरिचमूर्निघ्नंस्तदा सङ्गरे ।
चैत्रस्याद्यदिनैश्च पञ्चभिरभूद् रक्षोधिपानां क्षयः
 षष्ठीवासरतोऽष्टमी युधि महापार्श्वादयो घातिताः ॥ ८९ ॥

ப்ராப்தே பஞ்சதஶீதிநே தஶமுகோ
 யுத்தாய ரக்ஷோதிபை:
ஸார்தம் ஶேஷஸமந்விதோ ஹரிசமூர்
 நிக்நந் ததா ஸங்கரே |
சைத்ரஸ்யாத்யதிநைஶ்ச பஞ்சபிரபூத்
 ரக்ஷோதிபாநாம் க்ஷய:
ஷஷ்டீவாஸரதோஷ்டமீ யுதி
 மஹாபார்ஶ்வாதயோ காதிதா: || 89

பதினைந்தாவது தினத்தன்று மிகுந்த ராக்ஷஸர்களுடன் ராவணன் யுத்தத்துக்குப் புறப்பட்டு யுத்தத்தில் வானர ஸேனைகளைக் கொன்றான். சைத்ர மாதத்தில் முதல் ஐந்து தினங்களில் ராக்ஷஸர்களுக்கு நாசம் ஏற்பட்டது. ஷஷ்டி முதல் அஷ்டமிவரை யுத்தத்தில் மஹாபார்ச்வன் முதலியவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்.

शक्त्या रावणमुक्तया च हृदये भिन्नोऽपतल्लक्ष्मणः
 श्रीरामो नवमीदिने दशमुखं व्यद्रावयद् रोषितः ।
द्रोणाद्रेर्हनुमान् विशल्यकरणीं दिव्यौषधीमानयत्
 तस्याः स्पर्शनमात्रतः पुनरसौ जातो विशल्यस्तदा ॥ ९० ॥

ஶக்த்யா ராவணமுக்தயா ச
ஹ்ருதயே பிந்நோபதத் லக்ஷ்மண:
ஸ்ரீராமோ நவமீதிநே தஶமுகம்
வ்யத்ராவயத் ரோஷித: ।
த்ரோணாத்ரேர் ஹநுமாந்
விஶல்யகரணீம் திவ்யௌஷதீமாநயத்
தஸ்யா: ஸ்பர்ஶநமாத்ரத: புநரஸௌ
ஜாதோ விஶல்யஸ் ததா ॥ 90

ராவணனால் ஏவப்பட்ட சக்தியினால் ஹ்ருதயத்தில் அடிபட்டவனாய் லக்ஷ்மணன் மூர்ச்சித்து விழுந்தான். மிகுந்த சினங்கொண்ட ஸ்ரீராமர் நவமியன்று ராவணனைத் துரத்தியடித்தார். த்ரோணாசலத்திலிருந்து ஹநுமான் உபத்திரவத்தைப் போக்குவதான திவ்ய ஓஷதியைக் கொண்டுவந்தான். அந்த ஓஷதியைத் தொட்ட மாத்திரத்திலே மறுபடியும் லக்ஷ்மணன் உபத்திரவம் நீங்கப்பெற்றவனானான்.

तत्राभूद् दशमीदिनस्य समये युद्धावहारस्ततो
रात्रौ युद्धमभूत् प्रविश्य नगरी शाखामृगैर्ज्वालिता ।
स्वर्गान्मातलिरागतो हरिदिने रामाय नीत्वा रथं
द्वादश्यां रथमास्थितो दशमुखं हन्तुं ययौ राघवः ॥९१॥

தத்ராபூத் தஶமீதிநஸ்ய ஸமயே
யுத்தாவஹாரஸ் ததோ
ராத்ரௌ யுத்தமபூத் ப்ரவிஶ்ய
நகரீ ஶாகாம்ருகைர் ஜ்வாலிதா ।
ஸ்வர்காத் மாதலிராகதோ ஹரிதிநே
ராமாய நீத்வா ரதம்
த்வாதஶ்யாம் ரதமாஸ்த்திதோ தஶமுகம்
ஹந்தும் யயௌ ராகவ: ॥ 91

அப்போது தசமியன்று யுத்தம் ஆரம்பமாயிற்று. பிறகு இரவில் யுத்தம் நடந்தது. வானரங்களால் லங்கை உள்புகுந்து கொளுத்தப்பட்டது. ஏகாதசியன்று ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து மாதலி ரதத்தைக் கொண்டுவந்தான். ஸ்ரீராமர் த்வாதசியன்று ரதமேறி, ராவணனைக் கொல்லுவதற்காகப் புறப்பட்டார்.

द्वादश्या दिवसात् ततः प्रतिदिनं यावच्च भूतादिनं
 चैत्रेऽष्टादशवासरे रणगतं रामोऽवधीद् रावणम् ।
एवं तेन समुद्धृतस्त्रिभुवनस्यान्तः स्थितः कण्टकः
 स्वर्गस्थामरहस्तमुक्तकुसुमैः श्रीराम आच्छादितः ॥ ९२ ॥

த்வாஶ்யா திவஸாத் தத:
 ப்ரதிதிநம் யாவச்ச பூதாதிநம்
சைத்ரேஷ்டாதஶவாஸரே ரணகதம்
 ராமோவதீத் ராவணம் ।
ஏவம் தேந ஸமுத்த்ருதஸ்
 த்ரிபுவநஸ்யாந்த: ஸ்தித: கண்டக:
ஸ்வர்கஸ்த்தாமரஹஸ்தமுக்தகுஸுமை:
 ஸ்ரீராம ஆச்சாதித: ॥ 92

த்வாதசி முதல் சதுர்த்தசி வரையில் பிரதிதினமும் யுத்தம் நடந்தது. சைத்ர மாதம் பதினெட்டாவது நாளில் யுத்தத்தில் ஸ்ரீராமர் ராவணனைக் கொன்றார். இம்மாதிரி ராமரால் மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள கண்டகம் களையப்பட்டது. ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள தேவதைகளின் கைகளினால் இறைக்கப்பெற்ற புஷ்பங்களால் ஸ்ரீராமர் மறைக்கப்பட்டார்.

माघे मासि सिते द्वितीयदिवसाच्चैत्रान्तभूतादिनं
सप्ताशीतिदिनानि पञ्चदशभिर्हीनानि युद्धं विना।
युद्धं वानररक्षसां समभवद् द्वाभ्यां युता सप्तति-
श्चैत्रस्यान्त्यदिनेऽभवद् दशमुखादीनां च दाहक्रिया ॥९३॥

மாகே மாஸி ஸிதே த்விதீயதிவஸாச்
சைத்ராந்தபூதாதிநம்
ஸப்தாஶீதிதிநாநி பஞ்சதஶபிர்
ஹீநாநி யுத்தம் விநா |
யுத்தம் வாநரரக்ஷஸாம் ஸமபவத்
த்வாப்யாம் யுதா ஸப்ததி:,
சைத்ரஸ்யாந்த்யதிநேபவத் தஶமுகாதீநாம் ச
தாஹக்ரியா ॥ 93

மாகமாதம் சுக்லத்விதீயை முதல் சைத்ர மாதம் கடைசியிலுள்ள சதுர்த்தசி வரையில் எண்பத்தேழு நாட்கள் யுத்தம் பதினைந்து நாள் தவிர நடந்தது. வானரர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் யுத்தம் எழுபத்திரண்டு நாட்கள் நடந்தது. சைத்ர மாதம் கடைசி தினத்தன்று ராவணன் முதலியவர்களுக்கு தஹனகார்யம் நடந்தது.

वैशाखाद्यदिने ततो रणभुवो रामोऽपसृत्य स्वयं
साकं वानरपुङ्गवैः पुनरपि प्रायात् सुवेलाचलम्।
वादित्रोत्सवगीतमङ्गलरवैस्तत्र द्वितीयादिने
लङ्कायां च विभीषणस्य सुचिरं राज्याभिषेकोऽभवत ॥९४॥

வைஶாகாத்யதிநே ததோ ரணபுவோ
ராமோபஸ்ருத்ய ஸ்வயம்
ஸாகம் வாநரபுங்கவை:
புநரபி ப்ராயாத் ஸுவேலாசலம் |

வாதித்ரோத்ஸவகீதமங்கலரவைஸ்
தத்ர த்விதீயாதிநே
லங்காயாம் ச விபீஷணஸ்ய
ஸுசிரம் ராஜ்யாபிஷேகோபவத் ‖ 94

பிறகு வைசாக மாதம் முதல் நாள் ஸ்ரீராமர் வானரவீரர்களுடன் புறப்பட்டு மறுபடியும் ஸுவேல மலைக்கு வந்தார். அப்போது த்விதீயையன்று லங்கையில் மங்களவாத்திய விசேஷங்களுடன் விபீஷணனுக்கு வெகுவாய் ராஜ்யாபிஷேகம் நடந்தது.

सीता रामवियोगतो दशमुखस्थाने दशाहाधिकान्
मासांस्तत्र सती चतुर्दश महादुःखार्दितेवावसत् ।
तस्याः शुद्धिरभूज्ज्वलच्छिखिशिखामध्ये तृतीयादिने
देवेभ्योऽमृतलम्भनान्मृतहरीनाजीवयद् राघवः ॥ ९५ ॥

ஸீதா ராமவியோகதோ
தசமுகஸ்தாநே தசாஹாதிகாந்
மாஸாம்ஸ் தத்ர ஸதீ சதுர்தச
மஹாதுःகார்திதேவாவஸத் ।
தஸ்யாச் சுத்திரபூத்
ஜ்வலச்சிகிசிகாமத்யே த்ருதீயாதிநே
தேவேப்யோம்ருதலம்பநாந்
ம்ருதஹரீநாஜீவயத் ராகவः ‖ 95

ராமரைப்பிரிந்து பதிவ்ரதையான ஸீதை ராவண பவனத்தில் பெருந்துயரத்தினால் வாட்டப்பட்டவளாகப் பதினான்கு மாதங்களும் பத்துநாட்களும் இருந்தாள். திருதீயையன்று, கொழுந்து விட்டு எரியும் அக்கினியின் நடுவே ஸீதைக்குச் சுத்தி ஏற்பட்டது.

தேவர்களிடமிருந்து அமிருதம் கிடைத்ததனுல் ராமர், மரணமடைந்த வானரர்களைப் பிழைப்பித்தார்.

रामः पुष्पकमाश्रितो निजपुरीं गन्तुं चतुर्थीदिने
सीतालक्ष्मणसंयुतः कपिवरैर्व्योम्नोऽध्वनि प्रस्थितः।
निस्तीर्यैव वने चतुर्दशसमा वासं ततो दण्डकाद्
भारद्वाजमुनीश्वराश्रमपदं प्राप्तः फणीनां तिथौ ॥ ९६ ॥

ராம: புஷ்பகமாஶ்ரிதோ நிஜபுரீம்
கந்தும் சதுர்த்தீதிநே
ஸீதாலக்ஷ்மணஸம்யுத: கபிவரைர்
வ்யோம்நோத்வநி ப்ரஸ்த்தித: |
நிஸ்தீர்யைவ வநே சதுர்தஶ
ஸமா வாஸம் ததோ தண்டகாத்
பாரத்வாஜமுநீஶ்வராஶ்ரமபதம் ப்ராப்த:
பணீநாம் திதௌ ‖ 96

காட்டில் பதினுன்கு வருஷங்கள் வாஸத்தை முடித்துக்கொண்டு தண்டகவனத்திலிருந்து ஸீதா லக்ஷ்மணர்களோடு கூடியவராய் ஸ்ரீராமர் புஷ்பக விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு வானரச்ரேஷ்டர்களுடன் தம் பட்டணத்துக்கு ஆகாயமார்க்கத்தில் புறப்பட்டுப் பஞ்சமியன்று பரத்வாஜ மகாமுனிவரின் ஆச்ரமத்தை அடைந்தார்.

नन्दिग्रामनिवासिना च भरतेनासीत् समं सङ्गमः
षष्ठ्यां तेन च वन्दितः प्रमुदितेनासौ च तौ सस्वजे।
सप्तम्यां च ततो महोत्सवपरैः पौरैरयोध्यापुरे
श्रीरामः सह सीतया पुनरपि प्राप्ताधिपत्येऽर्चितः ॥ ९७ ॥

நந்திக்ராமநிவாஸிநா ச
　　பரதேநாஸீத் ஸமம் ஸங்கம:
ஷஷ்ட்யாம் தேந ச வந்தித:
　　ப்ரமுதிதேநாஸௌ ச தௌ ஸஸ்வஜே |
ஸப்தம்யாம் ச ததோ மஹோத்ஸவபரை:
　　பௌரைரயோத்யாபுரே
ஸ்ரீராம: ஸஹ ஸீதயா புநரபி
　　ப்ராப்தாதிபத்யோர்ச்சித: ‖ 97

நந்திக்ராமத்தில் வஸித்து வரும் பரதனோடு சேர்க்கை ஏற்பட்டது. ஷஷ்டியன்று, மிக்க ஸந்துஷ்டியையடைந்த பரதனால் வணங்கப் பெற்றவரான ஸ்ரீராமர், பரதன் சத்ருக்னன் ஆகிய இருவரையும் கட்டிக்கொண்டார். பிறகு ஸப்தமியன்று, அயோத்யா பட்டணத்தில் பெருங் கொண்டாட்டமாகப் பட்டணத்து ஜனங்களால் மறுபடியும் கிடைத்த ராஜ்யத்தில் ஸீதையோடு பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டார்.

राज्यप्राप्तिदिने समा रघुपतेरासन् द्वयेनाधिका-
　　श्चत्वारिंशदथो विदेहदुहितुस्त्रिंशत्त्रयेणाधिका ।
तस्मादेव दिनाद्दधार दुहिता भूमेर्नवम्यां तिथौ
　　गर्भं भाद्रपदे रवेर्भगवतो वंशस्य विस्तारकृत् ॥ ९८ ॥

ராஜ்யப்ராப்திதிநே ஸமா
　　ரகுபதேராஸந் த்வயேநாதிகா:
சத்வாரிம்ஶததோ விதேஹதுஹிது:
　　த்ரிம்ஶத் த்ரயேணாதிகா |
தஸ்மாதேவ திநாத் ததார துஹிதா
　　பூமேர் நவம்யாம் திதௌ
கர்பம் பாத்ரபதே ரவேர் பகவதோ
　　வம்ஶஸ்ய விஸ்தாரக்ருத் ‖ 98

ராஜ்யம் கிடைத்த தினத்தில் ஸ்ரீராமருக்கு நாற்பத்திரண்டு வயது ஆயிற்று. விதேஹ மஹாராஜரின் பெண்ணுன ஸீதைக்கு முப்பத்து மூன்று வயது ஆயிற்று. அன்றுமுதலே, பூமிக்குப் பெண்ணுன ஸீதை பாத்ரபத மாஸத்தில் நவமியன்று ஸூர்ய பகவானுடைய வம்சத்தை வ்ருத்தி செய்யும்படியான கர்ப்பத்தைத் தரித்தாள்.

गर्भाधानत एधमान उदरे मासे गते सप्तमे
चैत्रे द्वादशके दिने रघुपतेरादेशतो जानकीम् ।
आरोप्याथ रथं स्वराज्यभुवनान्नीत्वा ततः सत्वरं
वाल्मीकीयतपोवनान्तरगतां तामत्यजल्लक्ष्मणः ॥ ९९ ॥

கர்பாதாநத ஏதமாந உதரே
மாஸே கதே ஸப்தமே
சைத்ரே த்வாதஶகே திநே
ரகுபதேராதேஶதோ ஜாநகீம் ।
ஆரோப்யாத ரதம் ஸ்வராஜ்யபுவநாந்
நீத்வா தத: ஸத்வரம்
வால்மீகீயதபோவநாந்தரகதாம்
தாமத்யஜல் லக்ஷ்மண: ॥ 99

கர்ப்பாதானத்தினுல் வயிறு பருத்து வர ஏழாவது மாதம் கடந்தபின் சைத்திர மாதம் த்வாதசியன்று, ஸீதையை ரதத்தில் ஏற்றித் தன்னுடைய ராஜ்யத்துக்கு அப்பால் சீக்கிரமாகக் கொண்டுபோகும்படி ஸ்ரீராமருடைய உத்தரவினுல் வால்மீகியின் தபோவனத்தின் நடுவே அவளை லக்ஷ்மணன் விட்டுவிட்டான்.

आनीता रुदती निवार्य मुनिना वाल्मीकिना स्वाश्रमे,
आषाढे नवमीदिने सुतयुगं प्रासूत वीरप्रसूः ।
षट्षष्ट्या च समं शतानि नव वै वर्षाणि तत्रावसत्
श्रीरामस्य ततः समर्प्य तनयौ सीता प्रविष्टा महीम् ॥ १०० ॥

ஆநீதா ருததீ நிவார்ய முநிநா
வால்மீகிநா ஸ்வாஶ்ரமே
ஆஷாடே நவமீதிநே ஸுதயுகம்
ப்ராஸூத வீரப்ரஸூ: ।
ஷட்ஷஷ்ட்யா ச ஸமம் ஶதாநி
நவ வை வர்ஷாணி தத்ராவஸத்
ஸ்ரீராமஸ்ய ததஸ் ஸமர்ப்ய தநயௌ
ஸீதா ப்ரவிஷ்டா மஹீம் ॥ 100

அழுதுகொண்டிருக்கும் ஸீதை வால்மீகி ரிஷியினால் அழவேண்டாம் என்று ஸமாதானப்படுத்தித் தம் ஆச்ரமத்திற்கு அழைத்துவரப்பட்டாள். ஆஷாட மாதத்தில் நவமியன்று, வீரர்களைப் பெறுமவளான ஸீதை இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றாள். அவ்விடத்தில் தொளாயிரத்தி அறுபத்தாறு (966) வருஷங்கள் ஸீதை இருந்தாள். பிறகு ஸ்ரீராமருக்கு இரண்டு பிள்ளைகளையும் ஸமர்ப்பித்து ஸீதை பூமியில் பிரவேசித்தாள்.

भूमौ निर्गतसीतया विरहितो रामो महीं केवलां
वर्षाणामयुतं ततः समभुनक् चैकातपत्रेण वै ।
राज्यस्यापदसंस्थितौ स्वतनयौ कृत्वा समं बान्धवैः
सार्धं स्वीयपुरप्रजाभिरमरस्थानं विमानैर्ययौ ॥ १०१ ॥

பூமௌ நிர்கதஸீதயா விரஹிதோ
ராமோ மஹீம் கேவலாம்
வர்ஷாணமயுதம் தத: ஸமபுநக்
சைகாதபத்ரேண வை ।
ராஜ்யஸ்யாபதஸம்ஸ்திதௌ ஸ்வதநயௌ
க்ருத்வா ஸமம் பாந்தவை:
ஸார்தம் ஸ்வீயபுரப்ரஜாபிரமரஸ்தாநம்
விமாநைர் யயௌ ‖ 101

பிறகு பூமிக்குள் போன ஸீதையைப் பிரிந்து ராமர் கேவலம் பூமியை மாத்திரம் பதிணயிரம் வருஷ காலம் ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டுவந்தார். ராஜ்யத்தில் தம் பிள்ளைகள் இருவரையும் ஸுகமாக இருக்கச் செய்து தம் பந்துக்களுடனும் பட்டணத்து ஜனங்களுடனும் விமானங்களில் ஏறி தேவலோகம் சென்றார்.

इत्येतद्यश्चरित्रं पठति रघुपतेर्यो नरो वा शृणोति
सारं रामायणस्य प्रतिदिनमृषिणैवाग्निवेश्येन गीतम् ।
सोऽयं निर्धूतपापो जलधरपदमारुह्य यानेन याति
स्वर्गं दिव्येन देवैरभिमुखमखिलैरागतैः स्तूयमानः ॥१०२॥

இத்யேதத் யச் சரித்ரம் படதி ரகுபதே:
யோ நரோ வா ச்ருணோதி
ஸாரம் ராமாயணஸ்ய ப்ரதிதிநம்
ரிஷிணைவாக்நிவேச்யேந கீதம் ।
ஸோயம் நிர்தூதபாபோ
ஜலதரபதமாருஹ்ய யாநேந யாதி
ஸ்வர்கம் திவ்யேந தேவைரபிமுக-
மகிலைராகதை: ஸ்தூயமாந: ‖ 102

அக்னிவேச்யர் என்ற ரிஷியினால் பாடப்பெற்ற ஸ்ரீராமாயண ஸாரமான இந்த ரகுபதியினுடைய சரிதத்தை எவன் நாள்தோறும் படிக்கிறானோ, எவன் கேட்கிறானோ, அவன் தன் பாவமெல்லாம் கழியப் பெற்று, மேகமண்டலத்தை அடைந்து, எல்லாத் தேவர்களாலும் துதிக்கப் பெற்று திவ்யமான விமானத்தில் எதிர்கொண்டழைத்துப் போக, ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறான்.

इति श्री-अग्निवेश्यमुनिना विरचितं शतश्लोकीरामायणं संपूर्णम्॥

இதி ஸ்ரீ அக்நிவேச்யமுநிநா விரசிதம்
சதச்லோகீ ராமாயணம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ அக்நிவேச்ய முனிவர் ராமாயண ஸாரம்
முடிவுபெற்றது.

லிபர்ட்டி அச்சகம், சென்னை - 1

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம:

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின்

சில முக்கிய வெளியீடுகள்

ஒவ்வொரு புத்தகமும் பல படங்களுடனும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஆசார்யர்களுடைய அநுக்ரஹ பூர்வக ஸ்ரீமுகத்துடனும் கூடியது.

		ரூ	பை
சதச்லோகீ ராமாயணம் அக்னிவேச்ய ராமாயண ஸாரம்	....	1	00
ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னாகரம் (பன்னிரண்டு ஸ்தோத்ரங்கள் அடங்கியது)	....	2	00
ஸ்ரீ மூகபஞ்சசதீ (நாகரி லிபியில் மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்)	....	2	50
ஸ்ரீ சம்புநடனம்—நடேசாஷ்டகம்	....	0	30
நவக்ரஹ ஸ்தோத்ரம்—நவக்ரஹ பீடாஹர ஸ்தோத்ரம்	....	0	50
ஸ்ரீ ச்யாமலா தண்டகம்	....	0	25
நவரத்ன மாலா	....	0	50
மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவம்	....	0	25
ஸ்ரீ ராஜராஜேச்வரீ அஷ்டகம்	....	0	30
அம்பாஷ்டகம்	....	0	50
ஆனந்தலஹரீ	....	0	50
ஸ்ரீ மீனாக்ஷீ ஸ்தோத்ரம்	....	0	25
ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்ரம்	....	0	20
ஸ்ரீ அன்னபூர்ணாஷ்டகம்	....	0	20
ஸ்ரீ அம்பா பஞ்சரத்னம்	....	0	20
ஸ்ரீ கனகதாரா ஸ்தவம்	....	0	25
ஸ்ரீ காமாக்ஷீ ஸ்தோத்ரம்	....	0	25
ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்துதி	....	0	20
ஸ்ரீ வைத்யநாத ஸ்தோத்ரம்	....	0	25
ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம்—ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்	....	0	60
ஸ்ரீ முகுந்த மாலை—ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் தமிழ் உரையும் கூடியது	....	0	60
ஸ்ரீ ப்ரச்னோத்தர ரத்னமாலிகா—ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் இயற்றியது (தமிழ் லிபியில்)	....	0	50
ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்—தேவநாகரி, தமிழ் லிபிகளில் மூலமும், தமிழ் அனுவாதமும்	....	2	50
ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரமும், நாமாவளியும்—ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்	....	0	40
ஷை—தமிழில் ஸ்தோத்ரமும், நாமாவளியும்	....	0	40
ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்ரம்—ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களும்,	....	1	50
ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்—ஸ்ரீஸுரேஸ்வராசார்யர்களின் மானஸோல்லாஸ வார்த்திகத்துடன் கூடியது	....	1	75
ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யபுஜங்க ஸ்தோத்ரம்	....	0	50

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை-1.